

اتاق مشترک بازرگانی ایران و هند

IRAN-INDIA Chamber of Commerce

بولتن خبری اتاق مشترک بازرگانی ایران و هند

شهریور ماه ۱۴۰۴

شیفت اپل از چین به هند

۱ شهریور - دنیای اقتصاد

شرکت اپل هر چهار مدل آیفون ۱۷ را پیش از رونمایی در ماه آینده در هند تولید می‌کند و این اولین باری است که همه مدل‌های جدید - از جمله نسخه‌های حرفه‌ای - از همان ابتدا از این کشور آسیای جنوبی ارسال می‌شوند.

مارک ونا، رئیس و تحلیلگر ارشد اسمارت‌تک، یک شرکت مشاوره فناوری در لاس‌وگاس، گفت: «تعداد کمی از مصرف‌کنندگان می‌دانند که انتقال تولید آیفون توسط اپل از چین بسیار مهم است زیرا میزان مواجهه آن با تنش‌های ژئوپلیتیک، تعرفه‌ها و اختلالات زنجیره تامین را کاهش می‌دهد.»

بیشترین یونیکورن‌های جهان در کدام کشورها قرار دارند؟

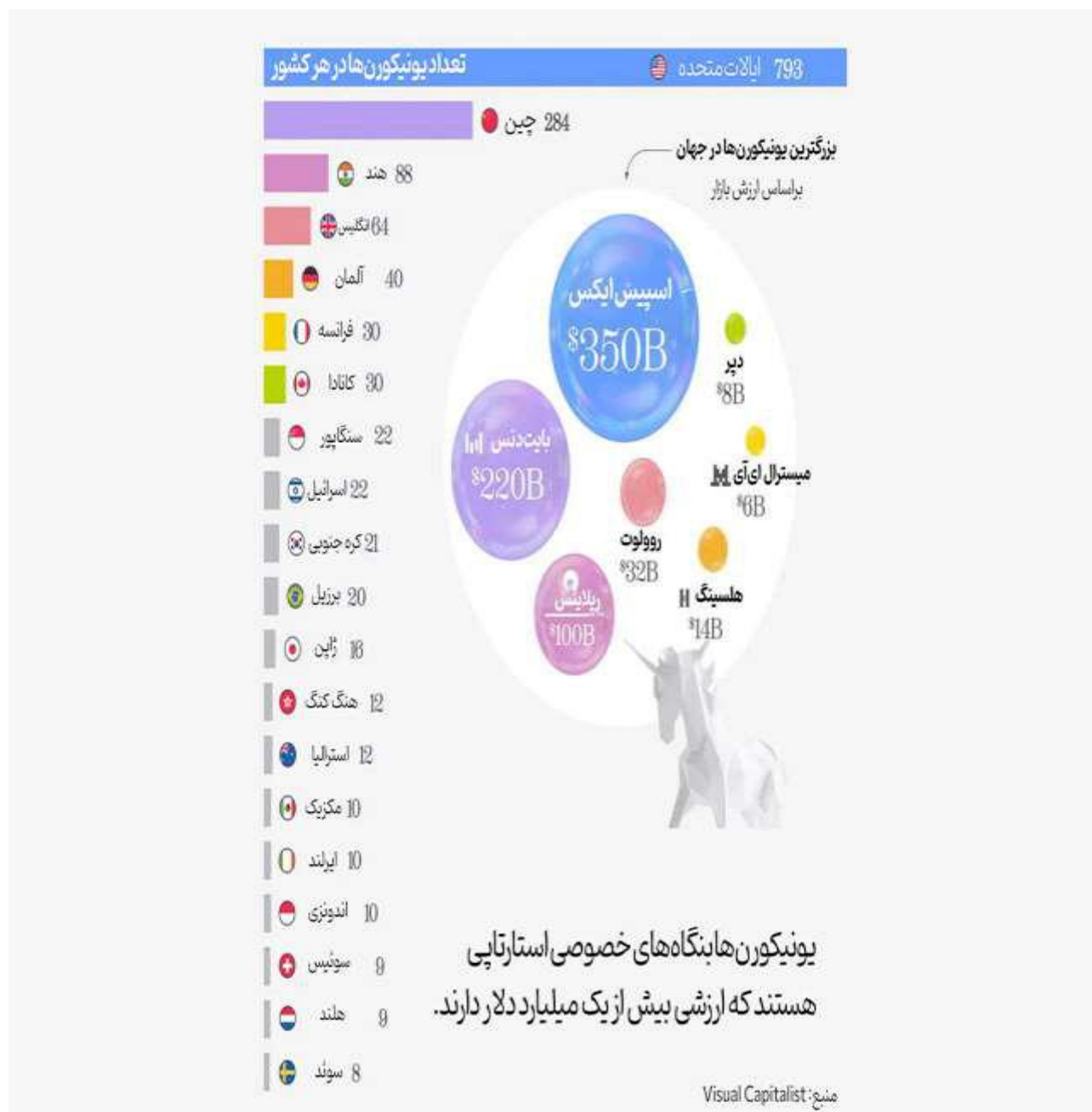
۱ شهریور - دنیای اقتصاد

در پیشبرد آینده فناوری، استارت‌آپ‌های موسوم به تک‌شاخ یا یونیکورن نقش خاص و پراهمیتی دارند. این شرکت‌ها، استارت‌آپ‌هایی هستند که از ارزش بازاری بیش از ۱ میلیارد دلار برخوردارند.

آمارها نشان می‌دهند ایالات متحده آمریکا با ۷۹۳ استارت‌آپ یونیکورن از مجموع ۱۹ کشور بعدی یونیکورن‌های بیشتری دارد. در حقیقت می‌توان گفت آمریکا پایتخت یونیکورن‌های جهان است. ایالات متحده همچنین میزبان دو یونیکورن بزرگ جهان، یعنی اسپیس‌ایکس (SpaceX) (به ارزش ۳۵۰ میلیارد دلار) و اوپن‌ای‌آی (OpenAI) (به ارزش ۳۰۰ میلیارد دلار) است.

چین با ۲۸۴ یونیکورن و هند با ۸۸ یونیکورن به ترتیب در رده‌های بعدی قرار دارند. شرکت بایت‌دنس (ByteDance) مالک تیک‌تاک بزرگترین یونیکورن چینی و شرکت خرده‌فروشی ریلیانس (Reliance) به عنوان

بزرگترین یونیکورن هند شناخته می‌شود. در بریتانیا نیز، شرکت فین تک روولوت Revolut با ارزش ۳۲ میلیارد دلار، بزرگترین یونیکورن کشور محسوب می‌شود.

اقتصاد هند با قدرت به مسیر خود ادامه می‌دهد

۳ شهریور - ایسنا

موسسه رتبه‌بندی فیچ، رتبه پیش‌فرض بلندمدت هند را در منفی تریپل بی (BBB-) با چشم‌انداز پایدار تایید و اعلام کرد که چشم‌انداز اقتصادی هند در مقایسه با سایر همتایانش، حتی با وجود تعدیل شتاب رشد اقتصادی در دو سال گذشته، همچنان قوی است.

فیچ اعلام کرد که تاثیر تعرفه‌های آمریکا، ریسک نزولی محدودی در پیش‌بینی این موسسه اعتبارسنجی دارد و تاثیر آن بر تولید ناخالص داخلی هند نیز نسبتاً کم خواهد بود.

این موسسه افزود: رتبه اعتباری هند با رشد قوی و تامین مالی خارجی قوی، پشتیبانی می‌شود. سابقه قوی هند در رشد با ثبات کلان و بهبود اعتبار مالی به بهبود مداوم در معیارهای ساختاری آن، از جمله تولید ناخالص داخلی سرانه منجر می‌شود و احتمال اینکه بدهی بتواند در میان‌مدت روند نزولی ملایمی داشته باشد را افزایش می‌دهد. با این حال، معیارهای مالی ضعیف، هند در مقایسه با همتایان این کشور در رتبه «تریپل بی» (BBB-)، شامل ضعف اعتبار با کسری بودجه بالا، بدهی و خدمات بدهی است و معیارهای ساختاری بدون پیشرفت از جمله شاخص‌های حاکمیتی و تولید ناخالص داخلی سرانه نیز این رتبه‌بندی را محدود می‌کنند.

در حالی که تقاضای داخلی هند همچنان قوی مانده، اما سرمایه‌گذاری خصوصی، تقریباً اندک و دلیل اصلی آن، افزایش خطرات ناشی از تعرفه‌های آمریکا است. کاهش قابل توجهی در رشد اسمی تولید ناخالص داخلی هند مشاهده و پیش‌بینی می‌شود در سال مالی ۲۰۲۶، به میزان ۹ درصد افزایش یابد، در حالی که این رقم در سال مالی میلادی جاری، ۹٫۸ درصد است و در سال مالی ۲۰۲۴، به میزان ۱۲ درصد بود. این موسسه پیش‌بینی کرد که در سال مالی منتهی به مارس ۲۰۲۶، رشد تولید ناخالص داخلی ۶٫۵ درصد خواهد بود.

فیچ اعلام کرد: در این پیش‌بینی، ریسک نزولی رتبه اعتباری هند به دلیل تاثیر تعرفه‌های آمریکا تقریباً اندک بوده و عدم قطعیت زیادی در این مورد است. تاثیر مستقیم بر تولید ناخالص داخلی اندک خواهد بود زیرا صادرات به آمریکا، دو درصد از تولید ناخالص داخلی هند را تشکیل می‌دهد، اما عدم قطعیت تعرفه‌ها، احساسات تجاری و سرمایه‌گذاری را تضعیف می‌کند.

علاوه بر این، اگر در نهایت تعرفه‌های آمریکا بر هند بالاتر از همتایان آسیایی دهلی‌نو باشد، توانایی هند برای بهره‌مندی از انتقال زنجیره تامین از چین کاهش خواهد یافت. در صورت تصویب، اصلاحات پیشنهادی مالیات بر کالاها و خدمات، از مصرف حمایت کرده و برخی از این خطرات رشد را جبران می‌کند.

فیچ پیش‌بینی کرد رشد اعتبار با تسهیل پولی، افزایش یافته و کسری بودجه عمومی دولت، کاهش می‌یابد و همچنین برای مدتی، نقطه ضعف کلیدی در وضعیت اعتباری هند پابرجا می‌ماند.

طبق گزارش سایت بیزنس تودی، این موسسه رتبه‌بندی رشد بالقوه تولید ناخالص داخلی را ۶,۴ درصد تخمین می‌زند که به دلیل هزینه‌های سرمایه‌ای قوی عمومی، افزایش سرمایه‌گذاری خصوصی و جمعیت مطلوب هند است. فیچ فرض را بر این گذاشته که ترازنامه‌های شرکت‌ها و بانک‌ها، باعث تسریع سرمایه‌گذاری خواهند شد، اما این مورد نیز ممکن است به چشم‌انداز بهتر مصرف داخلی بستگی داشته باشد.

اعمال تعرفه‌های ۵۰ درصدی آمریکا بر کالاهای هندی/ دهلی به سوی چین و اروپا متمایل می‌شود؟

۵ شهریور - ایرنا

دولت آمریکا به دستور رئیس‌جمهور این کشور، از امروز (چهارشنبه) تعرفه‌ای تقریباً ۵۰ درصدی بر همه کالاهای وارداتی از هند را اجرایی کرد.

واشنگتن با اجرای تعرفه ۵۰ درصدی بر واردات از هند، یکی از شدیدترین اقدامات تعرفه‌ای خود را علیه کشوری با پیوندهای عمیق اقتصادی با آمریکا اعمال کرد. این تصمیم، به گفته تحلیلگران، خطر آسیب به صادرات هند (از محصولات دارویی و سنگ‌های قیمتی تا منسوجات و ماشین‌آلات) و تضعیف سرمایه‌گذاری‌های خارجی در بازار سهام این کشور را در پی دارد.

این تعرفه در چارچوب نظم تجاری جدیدی وضع شده که دونالد ترامپ رئیس‌جمهور آمریکا، از آوریل (فروردین) با اعلام بسته‌ای از تعرفه‌ها علیه ده‌ها کشور آغاز کرد. با وجود «آتش‌بس» اعلامی واشنگتن در قبال چین، افزایش

تعرفه بر هند می‌تواند استراتژی چند سال اخیر واردکنندگان آمریکایی برای انتقال تولید از چین به هند را تضعیف کند.

مسیر رسیدن به نرخ ۵۰ درصدی طی هفته‌های اخیر شتاب گرفت. ترامپ ۳۰ ژوئیه (۸ مرداد) از اعمال ۲۵ درصد تعرفه بر کالاهای هندی خبر داد و ۶ اوت (۱۵ مرداد) اعلام کرد به دلیل ادامه خرید نفت از روسیه، ۲۵ درصد دیگر نیز از ۲۷ اوت (۵ شهریور) اضافه می‌شود. کاخ سفید این بخش دوم را «تعرفه‌های ثانویه» برای دشوار کردن دسترسی مسکو به درآمدهای نفتی توصیف کرده است.

رئیس‌جمهور آمریکا سال‌هاست از هند به عنوان «پادشاه تعرفه‌ها» نام می‌برد و دهلی نو را به حمایت‌گرایی از بازار داخلی با تعرفه‌ها و استانداردهای سخت‌گیرانه متهم می‌کند؛ مسایلی که پیش‌تر بر صادرات برخی کالاهای آمریکایی مانند موتورسیکلت و تجهیزات گلف اثر گذاشته بود. در سال جاری، مذاکرات تجاری دو کشور پیشرفت کندی داشت و حمایت از کشاورزان هندی به عنوان پرونده‌ای حساس باقی ماند.

تلاش دهلی نو برای جلب نظر واشنگتن از مسیر افزایش خرید انرژی و تجهیزات دفاعی آمریکا، از جمله رشد ۷۰ درصدی واردات انرژی از آمریکا در نیمه نخست ۲۰۲۵ میلادی (۱۴۰۴ شمسی) به ۶ میلیارد و ۶۰۰ میلیون دلار نتوانست از تصمیم تعرفه‌ای ترامپ جلوگیری کند.

اقدام جدید آمریکا، داخل هند نیز تبعات سیاسی قابل توجهی دارد. نارندرا مودی، نخست‌وزیر هند هم بدون ذکر مستقیم نام ترامپ یا تعرفه‌ها، در مراسمی عمومی اولویت خود را «حمایت از کسب‌وکارهای کوچک، مغازه‌داران و کشاورزان» عنوان کرد و گفت «فارغ از فشارها، هند پیروز خواهد شد». وی تلویحاً از امکان بازتنظیم وابستگی اقتصادی هند و تنوع‌بخشی شرکا، از چین و ژاپن تا اروپا، سخن گفت.

پیامدهای اقتصادی این تعرفه‌ها نیز به سرعت آشکار شده است: اگرچه فقط کانتینرهایی که پس از نیمه‌شب وارد آمریکا شوند مشمول نرخ کامل ۵۰ درصدی شده‌اند، اما لغو و تعویق سفارش‌ها از هفته‌ها پیش آغاز شده و اعتماد میان بنگاه‌های اقتصادی دو کشور آسیب دیده است.

برآورد می‌شود این شوک بیش از همه صنایع منسوجات، مواد شیمیایی، ماشین‌آلات، جواهرات و ده‌ها بخش کوچک‌تر را تحت فشار قرار دهد. برخی بانک‌های بزرگ سرمایه‌گذاری، از جمله «مورگان استنلی» و «سیتی‌گروپ»، کاهش کمتر از یک واحد درصدی در رشد اقتصادی هند (از حدود ۶٫۵ درصد) را پیش‌بینی کرده‌اند.

این تحول همچنین رابطه‌ای را که طی بیش از ۲۵ سال با دیپلماسی فعال دو طرف و حضور گسترده شرکت‌های آمریکایی در هند شکل گرفته بود، در معرض تلاطم قرار می‌دهد. اکنون هند در کنار برزیل، از معدود کشورهایی است که با نرخ ۵۰ درصدی مواجه شده که در سطحی بالاتر از دیگر رقبای آسیا قرار دارد. این موضوع می‌تواند برای شرکت‌های آمریکایی که به هند به عنوان جایگزین چین نگاه می‌کردند، هزینه‌های واردات و ریسک برنامه‌ریزی زنجیره تأمین را افزایش دهد.

در مجموع، اجرای کامل تعرفه‌های جدید پیام روشنی از سوی واشنگتن مخابره می‌کند: استفاده ابزاری از سیاست تجاری برای اهداف فراتر از تراز بازرگانی، از جمله فشار بر کشورهایی که با روسیه مراوده انرژی دارند. با این حال، دامنه و دوام اثرات این تصمیم بر یکی از سریع‌ترین اقتصادهای در حال رشد جهان و بر شراکت راهبردی واشنگتن-دهلی، در هفته‌ها و ماه‌های آینده روشن‌تر خواهد شد.

مصرف داخلی عظیم به کمک اقتصاد هند آمد

۶ شهریور - ایسنا

بررسی اندیشکده اقتصادی «ابتکار تحقیقات تجارت جهانی» نشان می‌دهد مصرف داخلی عظیم هند می‌تواند زیان ناشی از تجارت با آمریکا را جبران کند و سایر کشورهای رقیب ممکن است جایگزین صادرات هند به آمریکا شوند.

آجی سریواستوا، بنیانگذار اندیشکده اقتصادی «ابتکار تحقیقات تجارت جهانی» (GTRI) اظهار کرد: هند می‌تواند تا حدودی ضرر تجارت با آمریکا را از طریق افزایش مصرف داخلی جبران کند. تعرفه‌های ۵۰ درصدی ترامپ بر هند از ۲۷ آگوست اجرایی شد و چالش‌هایی را برای صادرکنندگان این کشور ایجاد خواهد کرد.

سریواستوا خاطرنشان کرد: هند به طور کلی دو گزینه برای جبران برخی از چالش‌های اقتصادی خود با آمریکا دارد که یکی از آنها را «گزینه بزرگ» نامید و به بازارهای محلی اشاره دارد.

وی می‌گوید: صادرات هند فقط ۲۰ درصد از اقتصاد هند را تشکیل می‌دهد و بازار این کشور بسیار بزرگ است. این بازار ۸۰ درصد از تولید هند را جذب می‌کند و امکان جذب بیشتر این بازار نیز وجود دارد، زیرا اقتصاد هند، سالانه ۶ تا هفت درصد رشد می‌کند. بنابراین مصرف داخلی می‌تواند بخشی از شوک‌های اقتصادی بر هند را به خوبی جذب کند.

وی دومین مورد را «گزینه عالی» نامید و افزود: «باید به دنبال کشورهای دیگری باشیم تا بخشی از صادراتی را که هند نمی‌تواند به آمریکا صادر کند، به این کشورها ارسال کنیم. برای این منظور، دولت در تلاش است تا توافقنامه‌های تجارت آزاد با اتحادیه اروپا را تسریع کند و پیش از این نیز توافقی با بریتانیا امضا کرده‌ایم، بنابراین تلاش‌ها برای اجرای سریع آن در حال انجام است. چند توافقنامه تجارت آزاد دیگر مانند توافقنامه با پرو و سایر کشورها در آستانه تایید قرار دارند.»

این اندیشکده اقتصادی امیدوار است که هند طی چند ماه، تا حد زیادی تاثیر نامطلوب تعرفه‌های آمریکا را کاهش دهد.

سریواستاوا گفت: بخش‌های کارگرمحور، مانند الماس، سنگ‌های قیمتی، جواهرات، منسوجات، پوشاک و میگو، به دلیل وابستگی زیاد به بازار آمریکا و افزایش رقابت از سوی کشورهای با تعرفه‌های پایین‌تر، به طور قابل توجهی تحت تاثیر قرار خواهند گرفت.

بنیانگذار این اندیشکده اظهار کرد که سایر کشورهای رقیب ممکن است جایگزین صادرات هند به آمریکا شوند و نزدیکترین رقبای هند در بازار منسوجات و پوشاک آمریکا، چین، بنگلادش و ویتنام هستند. همه این کشورها با تعرفه‌های نسبتاً کمتری نسبت به هند مواجه هستند.

وی خاطرنشان کرد: بیشتر محصولات هندی تا زمانی که برخی از تعرفه‌ها کاهش نیابند، از بازار آمریکا خارج خواهند شد، با این حال، روزه امیدوی نیز وجود دارد. سهم صادرکنندگان کوچک و متوسط در آمریکا مشخص و تقریباً اندک است. بازارهای توسعه یافته قبل از خرید، به گواهینامه‌های سختگیرانه نیاز دارند و همه کارخانه‌های کوچک یا متوسط می‌توانند از پس هزینه این گواهینامه‌ها برآیند و صادرات آنها عموماً به بازارهای سطح پایین است. تعداد بسیار کمی از صنایع متوسط یا کوچک وجود دارند که در بخش‌های پوشاک یا نساجی به آمریکا صادرات دارند.

سایت بیزنس لاین گزارش کرد، در نهایت، این اندیشکده پیشنهاد کرد که راه‌حل‌های بلندمدت شامل بهبود کیفیت محصول و کاهش هزینه‌های تولید برای افزایش رقابت‌پذیری صادرات است.

سرمایه‌گذاری ۸ میلیاردی سوزوکی در هند

سوزوکی موتور طی پنج تا ۶ سال آینده، هشت میلیارد دلار در هند سرمایه‌گذاری خواهد کرد.

مدیرعامل سوزوکی موتور ژاپن، اعلام کرد: این سرمایه‌گذاری به منظور افزایش تولید، عرضه مدل‌های جدید و دفاع از سهم این خودروساز در سومین بازار بزرگ خودرو جهان، انجام خواهد شد.

هند، بزرگ‌ترین بازار برای سوزوکی موتور از نظر فروش و درآمد است. توشیهیرو سوزوکی، رئیس هیأت‌مدیره سوزوکی موتور، گفت: کارخانه ماروتی در ایالت گجرات در غرب هند، با ظرفیت در نظر گرفته شده یک میلیون دستگاه خودرو، به یکی از بزرگ‌ترین قطب‌های تولید خودرو در جهان تبدیل خواهد شد. بر اساس گزارش رویترز، شرکت ماروتی سوزوکی قرار است از روز سه‌شنبه، تولید تجاری خودروهای برقی را از این کارخانه، شروع کند و قصد دارد آنها را به ۱۰۰ کشور صادر کند. به‌علاوه، این خودروساز و شرکت‌های شریک او از جمله «دنسو» و «توشیبا»، تولید سلول‌های لیتیوم یونی برای خودروهای هیبریدی خود را نیز آغاز کرده‌اند.

اعمال عوارض ۵۰ درصدی آمریکا بر کالاهای هندی آغاز شد؛

شوک تعرفه‌ای به فیل آسیای

۶ شهریور – دنیای اقتصاد

ایالات متحده دیروز چهارشنبه تعرفه بر بسیاری از کالاهای وارداتی از هند را دوبرابر کرد و به ۵۰ درصد رساند. دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا با این اقدام، تهدید خود را برای مجازات دهلی نو به دلیل

خرید نفت تخفیف‌دار از روسیه عملی کرد. این تعرفه‌های سنگین خطر وارد آوردن آسیب قابل توجه به اقتصاد این غول آسیایی را به همراه دارد.

هند در سال ۲۰۲۴ بیش از ۸۷ میلیارد دلار کالا به ایالات متحده صادر کرد. الجزیره دیروز چهارشنبه در گزارشی اعلام کرد که دولت هند این اقدام را «ناعادلانه، ناموجه و غیرمنطقی» خوانده و تخمین زده است که این تعرفه‌ها بر بیش از ۴۸ میلیارد دلار صادرات تاثیر خواهد گذاشت. مقامات هندی هشدار می‌دهند که این اقدام می‌تواند صادرات به ایالات متحده را از نظر تجاری غیرقابل توجیه کند و منجر به از دست رفتن مشاغل و کاهش رشد در پنجمین اقتصاد بزرگ جهان شود.

بیش از یک‌سوم واردات نفت خام هند در سال گذشته از روسیه بود؛ رابطه‌ای تجاری که انتقاد واشنگتن را برانگیخته است. پیترو ناوارو، مشاور تجاری ترامپ هفته گذشته به خبرنگاران گفت که «به نظر نمی‌رسد هند بخواهد نقش خود را در خونریزی» در اوکراین به رسمیت بشناسد. این اقدام، صادرکنندگان هندی را با یکی از بالاترین عوارض گمرکی ایالات متحده که ترامپ بر کالاهای خارجی وضع کرده است، مواجه می‌کند. برزیل نیز با ۵۰ درصد تعرفه بر بسیاری از صادرات خود به ایالات متحده دست و پنجه نرم می‌کند.

«گاریما کاپور»، اقتصاددان شرکت الارا سکيوريتيز، به الجزیره گفت که این تاثیر احتمالا در صنایع کاربر مانند نساجی، پوشاک، سنگ‌های قیمتی و جواهرات، صادرات دریایی، برخی از صادرات خودرو و چرم احساس خواهد شد. او گفت: «همه این دسته‌ها... به شرکت‌های کوچک و متوسط وابسته هستند. بنابراین شاهد تاثیر بسیار شدیدی از نظر اشتغال خواهیم بود.» از سوی دیگر، «ابتکار تحقیقات تجارت جهانی» (GTRI)، یک اندیشکده مستقر در دهلی نو می‌گوید که این تعرفه‌ها می‌تواند حضور هند در ایالات متحده را از بین ببرد. «آجی سریواستاوا»، بنیان‌گذار GTRI و یک مقام سابق تجارت هند گفت: «رژیم تعرفه جدید یک شوک استراتژیک است که تهدیدی است بر حضور دیرینه هند در ایالات متحده و باعث بیکاری در قطب‌های صادرات‌محور و تضعیف نقش آن در زنجیره ارزش صنعتی می‌شود.»

این تعرفه‌ها در حالی اعمال می‌شوند که دولت ترامپ در بحبوحه مقاومت هند در برابر باز کردن این بخش‌ها به روی واردات ارزان‌تر آمریکایی، برای دسترسی بیشتر به بخش‌های کشاورزی و لبنیات هند تلاش می‌کند. مودی در یک تجمع در ایالت گجرات، زادگاهش گفت: «برای من، منافع کشاورزان، مشاغل کوچک و لبنیات در بالاترین اولویت قرار دارد. دولت من تضمین خواهد کرد که آنها تحت تاثیر قرار نگیرند.»

چرخش دهلی به سوی پکن

«ریا موگول» هم در گزارش دیروز در سی‌ان‌ان نوشت، رابطه‌ای که پنج سال پیش پس از یک درگیری مرگبار در ارتفاعات هیمالیا، منجمد شده بود، به نظر می‌رسد که با فشار اقتصادی دونالد ترامپ در حال آب شدن است. برای اولین بار از سال ۲۰۱۸، نارندرا مودی نخست‌وزیر هند در هفته جاری برای شرکت در اجلاسی به میزبانی شی جین‌پینگ، به چین سفر خواهد کرد؛ سفری که پس از اعمال تعرفه‌های تنبیهی ۵۰ درصدی ترامپ بر واردات از

هند انجام می‌شود. در لحظه‌ای از تنش ژئوپلیتیک، دو رهبر - که سربازانشان در سال ۲۰۲۰ در مرز مورد مناقشه شان با مشیت، سنگ و چماق به نبردی تن به تن و خشونت بار پرداختند - اکنون می‌توانند با هم دست بدهند و ثبات اقتصادی را بر رقابت ریشه‌دار اولویت دهند.

در کنار مودی، رهبران جهان از روسیه، پاکستان و آسیای مرکزی در اجلاس همکاری شانگهای حضور خواهند یافت. حضور هند در این رویداد، گویاترین نمونه از گرم شدن روابط بین این دو قدرت آسیایی است؛ یک اتحاد مجدد و نوپا که تهدیدی برای خنثی کردن تلاش‌های چندین ساله ایالات متحده برای پروراندن دهلی نو به‌عنوان وزنه تعادل در برابر چین نو ظهور و جسور است. درحالی‌که بهبود روابط متشنج هند و چین از قبل در حال انجام بود، تحلیلگران می‌گویند سیاست‌های «اول آمریکا»ی ترامپ، این دو رهبر را که برنده‌های سیاسی خود را بر پایه قوی ملی‌گرایی بنا کرده‌اند، به بررسی یک همکاری ضروری وا می‌دارد.

«مانوج کوالرامانی»، رئیس مطالعات هند و اقیانوسیه در مرکز تحقیقاتی موسسه تاکشاشیلا در شهر بنگلور هند گفت که تهدید تعرفه‌ای «تا حدودی فوریت» را در چرخش دهلی نو به سمت تثبیت روابطش با پکن ایجاد کرده است. با این حال، او گفت که این «محرک اصلی» برای تنظیم مجدد روابط نبوده است؛ زیرا هند و چین به دنبال تثبیت روابط شان در راستای منافع ملی خود هستند. تحلیلگران می‌گویند که از دست دادن هند «بدترین نتیجه» برای ایالات متحده خواهد بود. به گفته «یون سان»، مدیر برنامه چین در اندیشکده مرکز استیمسون در واشنگتن، دیدگاه پکن این است که «این تنش‌زدایی قطعا توسط ترامپ آغاز شده است.» سان گفت: «هند دیگر نمی‌تواند وانمود کند که هنوز از حمایت قوی (واشنگتن) برخوردار است.» بنابراین، دیدگاه پکن این است که چون ایالات متحده «عقب‌نشینی کرده است»، هند باید «سیاست خارجی خود را مجدداً تنظیم کند و روابط خود را با چین بهبود بخشد.»

با این حال، تحلیلگران می‌گویند بعید است که این اجلاس منجر به یک تغییر اساسی شود. کوالرامانی گفت: «از نظر من، این یک تنظیم مجدد به این معنا نیست که هند می‌گوید «رابطه‌مان با آمریکا تمام شده است.» او می‌گوید: «این اتفاق نخواهد افتاد.» کوالرامانی افزود: «ایالات متحده همچنان مهم‌ترین شریک (هند) در جهان است، اما چین بزرگ‌ترین همسایه ماست. ما باید با آن زندگی کنیم.»

هند از ژاپن قول سرمایه‌گذاری گرفت

نارندرا مودی، نخست وزیر هند، و شیگرو ایشیبا، نخست وزیر ژاپن، در بحبوحه عدم قطعیت تجاری ناشی از افزایش تعرفه‌های آمریکا، متعهد به روابط اقتصادی عمیق‌تر شدند.

ایشیبا در یک مجمع اقتصادی مشترک هند و ژاپن که بعد از ظهر جمعه برگزار شد، گفت: «ژاپن و هند شرکای استراتژیکی هستند که ارزش‌های جهانی از جمله آزادی، دموکراسی و حاکمیت قانون را به اشتراک می‌گذارند.» او افزود که دو اقتصاد، در حال ایجاد یک زنجیره تامین قوی و پایدار هستند.

مودی هم از امکان مشارکت در انرژی، تجارت و فناوری سخن گفت و ژاپن را «قدرت فناوری» نامید و افزود: «فناوری ژاپن و استعداد هند می‌تواند انقلاب فناوری جهانی را هدایت کند.»

منابع آگاه اظهار کردند: انتظار می‌رود مودی در طول سفر دو روزه خود به ژاپن، بیش از ۱۰ تریلیون ین (۶۸ میلیارد دلار) از ژاپن تعهدات سرمایه‌گذاری دریافت کند. نخست وزیر هند به دنبال تقویت اقتصاد کشورش است که با اعمال تعرفه ۵۰ درصدی دولت ترامپ بر واردات کالاهای هندی روبرو شده است.

به گفته مقامات هندی، انتظار می‌رود هند و ژاپن دو طرف همچنین یک پیمان امنیت اقتصادی امضا کنند که همکاری در زمینه نیمه‌رساناها، مواد معدنی حیاتی و هوش مصنوعی را پوشش می‌دهد. این تعهد برای روابط نزدیک‌تر در حالی صورت می‌گیرد که هند پس از تیره شدن روابط با آمریکا در حال بررسی تغییر در تعادل ژئوپلیتیکی خود بوده و به دنبال جلب حمایت کشورهای دوست است.

در راستای این تغییر رویکرد، مودی پس از سفر به ژاپن، برای اولین بار در هفت سال گذشته به چین سفر خواهد کرد و انتظار می‌رود با شی جین‌پینگ، رئیس‌جمهور چین، دیدار کند. این اقدام، روابط با پکن را پس از درگیری مرزی سال ۲۰۲۰ که روابط را تیره کرد، احیا می‌کند.

ژاپن، که صنعت کلیدی خودروسازی آن به شدت از تعرفه‌های ترامپ آسیب دیده است، همچنین به دنبال افزایش تجارت با کشورهای همفکر است، زیرا به دنبال دسترسی به بازار گسترده و جمعیت جوان هند است.

در این مجمع بیش از ۱۵۰ تفاهم‌نامه بین شرکت‌های خصوصی در صنایع مختلف از خودرو، فولاد گرفته تا نیمه‌رساناها امضا شد.

مودی، روز پنجشنبه، در بیانیه‌ای اعلام کرد که دو طرف بر شکل‌دهی مرحله بعدی همکاری خود تمرکز خواهند کرد. او در بیانیه‌ای گفت: «ما تلاش خواهیم کرد تا به همکاری‌هایمان بال و پر تازه‌ای ببخشیم، دامنه و اهداف روابط اقتصادی و سرمایه‌گذاری خود را گسترش دهیم و همکاری در فناوری‌های جدید و نوظهور، از جمله هوش مصنوعی و نیمه‌رساناها را پیش ببریم.»

بر اساس گزارش بلومبرگ، این منابع گفتند: انتظار می‌رود در جریان سفر مودی به ژاپن، دو طرف همچنین برنامه‌های همکاری دفاعی را افزایش دهند و دهلی نو بر انتقال فناوری و توسعه مشترک سخت‌افزارهای نظامی تمرکز کند. هند و ژاپن در تلاشند تا یک حسگر پیشرفته برای ارتباطات یکپارچه ایجاد کنند و در عین حال ویژگی‌های رادارگریزی کشتی‌های جنگی را افزایش دهند.

طبق داده‌های موسسه تحقیقات صلح بین‌المللی استکهلم، هند پس از اوکراین، دومین واردکننده بزرگ سلاح است. این کشور در تلاش است تا تولید سلاح‌های داخلی را افزایش داده و فناوری را از کشورهایی مانند فرانسه، آلمان، ژاپن و آمریکا دریافت کند.

ثروتمندترین مرد هندوستان با «گوگل» و «متا» همکاری می‌کند

۸ شهریور - ایسنا

«موکش آمبانی» ثروتمندترین مرد هند از طرح بلندپروازانه‌ای برای ساخت ستون فقرات هوش مصنوعی این کشور از طریق یک شرکت تابعه جدید رونمایی کرده است که به کمک همکاری‌های راهبردی با شرکت‌های «گوگل» و «متا» آغاز می‌شود.

طی چهل‌وهشتمین مجمع عمومی سالانه شرکت «ریلینس اینداستریز» (Reliance Industries) در روز جمعه، «موکش آمبانی» (Mukesh Ambani) ثروتمندترین مرد هند و رئیس این شرکت از راه‌اندازی یک سرمایه‌گذاری جدید به نام «ریلینس اینتلیجنس» (Reliance Intelligence) خبر داد.

به نقل از تک کرانچ، هدف از این سرمایه‌گذاری جدید، ایجاد زیرساخت هوش مصنوعی در مقیاس ملی شامل تجهیزات و خدمات سازمانی برای بخش‌های گوناگون است. این اقدام در حالی صورت می‌گیرد که هند تلاش می‌کند از رقابت جهانی هوش مصنوعی که مدت‌هاست در سلطه آمریکا و چین قرار دارد، عقب نماند.

آمبانی گفت: ریلاینس اینتلیجنس، خانه‌ای را برای پژوهشگران، مهندسان، طراحان و سازندگان محصول در سطح جهانی به وجود خواهد آورد و سرعت پژوهش را با دقت مهندسی ترکیب خواهد کرد تا ایده‌ها به نوآوری‌ها و کاربردها تبدیل شوند و راهبردهایی را هم برای هند و هم برای جهان ارائه دهند.

در آغاز این طرح جدید، ریلاینس با گوگل - یکی از شرکای اصلی فناوری خود - برای ساخت یک زیرساخت فضای ابری اختصاصی هوش مصنوعی در هند همکاری کرده است. این شبکه با یک مرکز داده بزرگ در شهر جامنگر واقع در غرب ایالت گجرات آغاز خواهد شد.

این شرکت‌ها در بیانیه مشترک خود اعلام کردند که این فضای ابری اختصاصی، ریلاینس را قادر می‌سازد تا با استفاده از شبکه شرکت مخابرات هندی «ریلاینس جیو» (Reliance Jio) و دارایی‌های انرژی خود، خدمات متمرکز بر هوش مصنوعی را به مشاغل، توسعه‌دهندگان و نهادهای دولتی ارائه دهد و از استقرار در مقیاس بزرگ پشتیبانی کند.

«ساندار پیچای» (Sundar Pichai) مدیرعامل گوگل طی یک پیام ویدیویی در جریان مجمع عمومی سالانه مجازی این شرکت گفت: «گوگل کلود» (Google Cloud) به عنوان بزرگترین شریک فضای ابری عمومی ریلاینس، نه تنها نیازهای کاری حیاتی شرکت را تأمین می‌کند، بلکه در ابتکارات پیشرفته هوش مصنوعی نیز به نوآوری می‌پردازد. این هنوز آغاز راه است.

گوگل به پرسش تک کرانچ درباره شرایط مالی این مشارکت پاسخ نداد.

همچنین، ریلاینس از یک سرمایه‌گذاری مشترک با متا - یکی دیگر از سرمایه‌گذاران اصلی فناوری خود - برای ساخت و توسعه راهبردهای هوش مصنوعی سازمانی برای مشتریان در هند و بازارهای بین‌المللی منتخب خبر داده است. براساس این توافق‌نامه، ریلاینس و متا به ترتیب با تقسیم مالکیت ۳۰/۷۰ یک سرمایه‌گذاری مشترک را به مبلغ ۸,۵۵ میلیارد روپیه (تقریباً ۱۰۰ میلیون دلار) انجام داده‌اند.

این مشارکت، پلتفرم هوش مصنوعی سازمانی مبتنی بر هوش مصنوعی «لاما» (Llama) شرکت متا را به کار می‌گیرد و به کسب‌وکارها امکان می‌دهد تا مدل‌های هوش مصنوعی مولد را برای موارد استفاده در فروش، بازاریابی، فناوری اطلاعات، خدمات مشتریان و امور مالی سفارشی‌سازی، مستقر و مدیریت کنند. این شرکت‌ها اعلام کردند که سرمایه‌گذاری مشترک آنها یک مجموعه از راهبردهای هوش مصنوعی از پیش پیکربندی‌شده را نیز ارائه خواهد داد.

همکاری ریلاینس تنها چند هفته پس از آن صورت می‌گیرد که متا سرمایه‌گذاری‌های هوش مصنوعی خود را به یک آزمایشگاه هوش مصنوعی جدید تبدیل کرد و این کار را با استخدام پرهزینه برترین متخصصان هوش مصنوعی انجام داد. (براساس گزارش‌ها، متا پس از نگرانی سهامداران، این استخدام‌های گسترده را متوقف کرده است.)

«مارک زاکربرگ» (Mark Zuckerberg) مدیرعامل متا گفت: ما از طریق این سرمایه‌گذاری مشترک، مدل‌های لاما شرکت متا را در دنیای واقعی به کار می‌گیریم.

این معامله منوط به اخذ مجوزهای قانونی مرسوم است و انتظار می‌رود در سه ماهه چهارم سال ۲۰۲۵ نهایی شود. آلمانی گفت که ریلاینس قصد دارد خود را فراتر از هند گسترش دهد و ریلاینس جیو - شرکت تابعه خود - را به بازارهای بین‌المللی عرضه کند. همچنین، آلمانی فاش کرد که جیو پس از انتظار فراوان و تأخیرهای اولیه قرار است در نیمه اول سال ۲۰۲۶ برای عرضه اولیه عمومی سهام اقدام کند.

علاوه بر این، گزارش شده است که ریلاینس به دنبال همکاری با شرکت «اوپن‌ای‌آی» (OpenAI) است که اخیراً اشتراک زیر پنج دلار چت‌بات «چت‌جی‌پی‌تی» (ChatGPT) خود را در هند معرفی کرده و برنامه‌های خود را برای راه‌اندازی دفتری در دهلی نو در اواخر امسال اعلام کرده است. دو منبع آگاه به تک کرانچ گفته‌اند که جزئیات این همکاری احتمالاً در سفر آینده «سم آلتمن» (Sam Altman) مدیرعامل اوپن‌ای‌آی به هند در ماه آینده اعلام خواهد شد.

شرکت‌های ریلاینس و اوپن‌ای‌آی به درخواست تک کرانچ برای اظهار نظر پاسخ ندادند.

اوایل امسال، شرکت «بهارتی ایرتل» (Bharti Airtel) رقیب سرسخت ریلاینس و دومین شرکت مخابراتی بزرگ هند پس از جیو با «پرپلکسیتی» (Perplexity) همکاری کرد تا دسترسی به پرپلکسیتی نسخه Pro را به مدت ۱۲ ماه به بیش از ۳۶۰ میلیون مشترک ایرتل ارائه دهد.

شرکت ریلاینس پیش از این با «مایکروسافت» (Microsoft) برای ارائه پلتفرم فضای ابری «آزور» (Azure) آن به شرکت‌های هندی همکاری کرده است. همچنین، این شرکت یک سرویس متمرکز بر مصرف‌کننده به نام «جیو‌ای‌آی‌کلود» (JioAICloud) را ارائه می‌دهد که ۱۰۰ گیگابایت فضای ذخیره‌سازی رایگان را فراهم می‌کند. این شرکت در مجمع عمومی سالانه خود اعلام کرد که این سرویس فضای ابری مصرف‌کننده توسط ۴۰ میلیون کاربر استفاده شده و با پشتیبانی از جست‌وجوی صوتی و یک «AI Create Hub» برای تبدیل عکس‌ها به ریلز، کلاژ و ویدیوهای تبلیغاتی مبتنی بر هوش مصنوعی به‌روزرسانی شده است.

همچنین، ریلاینس عینک‌های هوشمند خود به نام «جیوفریمز» (JioFrames) را به عنوان پاسخی به عینک‌های «اسپکتکلز» (Spectacles) شرکت آمریکایی «اسنپ» (Snap) و عینک‌های «ری-بن» (Ray-Ban) شرکت متا به نمایش گذاشت. این شرکت در حال ادغام هوش مصنوعی در پلتفرم «جیوهاتستار» (JioHotstar) خود است

که از زمان راه‌اندازی در ماه فوریه، بیش از ۶۰۰ میلیون کاربر نسخه رایگان و ۳۰۰ میلیون کاربر نسخه اشتراکی را طی سه ماه جذب کرده است.

وزیر تجارت هند:

دهلی نو در مقابل آمریکا تعظیم نخواهد کرد/ بازارهای جدیدی بدست خواهیم آورد

۱۰ شهریور - ایرنا

وزیر تجارت هند اعلام کرد که این کشور در برابر آمریکا «سر تعظیم فرود نخواهد آورد» و در مقابل توجه خود را به جذب بازارهای جدید معطوف خواهد کرد.

پیوش گوپال در یک رویداد صنعت ساخت و ساز در دهلی نو گفت: اگر کسی بخواهد، هند همیشه آماده است توافق تجارت آزاد با آن داشته باشد.

وی افزود: هند نه تسلیم خواهد شد و نه هرگز ضعیف به نظر خواهد رسید. ما بازارهای جدیدی بدست خواهیم آورد.

این اظهارات در حالی مطرح شد که در هفته جاری تعرفه‌های سنگین آمریکا بر بسیاری از کالاهای هندی وارداتی به این کشور، به عنوان مجازاتی برای خرید گسترده نفت روسیه توسط دهلی نو اعمال شد.

دونالد ترامپ رئیس جمهور آمریکا از زمان بازگشت به کاخ سفید در سال جاری، از تعرفه‌ها به عنوان یک ابزار سیاسی گسترده استفاده کرده است و این تعرفه‌ها تجارت جهانی را مختل کرده است.

آخرین موج تعرفه‌های وضع شده از سوی ترامپ، روابط آمریکا و هند را دچار تنش کرده است، به طوری که دهلی نو این تعرفه‌ها را ناعادلانه، ناموجه و غیرمنطقی دانسته بود.

مذاکرات تجاری میان آمریکا و هند بر سر بازارهای کشاورزی و لبنیات با مشکل مواجه شده است.

ترامپ خواهان دسترسی بیشتر آمریکا به بازار هند است، در حالی که نارندرا مودی نخست وزیر هند، مصمم است از کشاورزان این کشور که یک گروه بزرگ رأی‌دهندگان هستند، محافظت کند.

در سال ۲۰۲۴ آمریکا مقصد اصلی صادرات هند بود و ارزش سالانه صادرات محصولات هندی به آمریکا به ۸۷,۳ میلیارد دلار رسید.

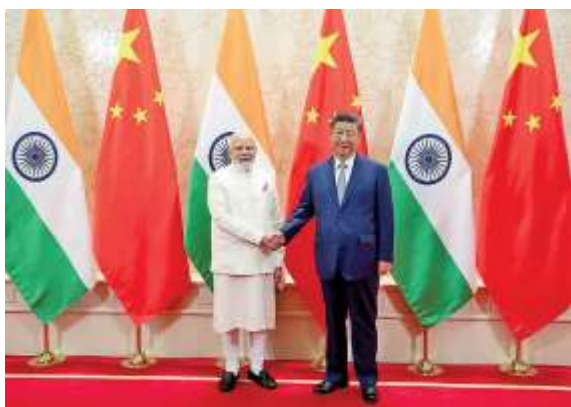
رئیس‌جمهور آمریکا سال‌هاست از هند به‌عنوان «پادشاه تعرفه‌ها» نام می‌برد و دهلی نو را به حمایت‌گرایی از بازار داخلی با تعرفه‌ها و استانداردهای سخت‌گیرانه متهم می‌کند؛ مسائلی که پیش‌تر بر صادرات برخی کالاهای آمریکایی مانند موتورسیکلت و تجهیزات گلف اثر گذاشته بود. در سال جاری، مذاکرات تجاری دو کشور پیشرفت کندی داشت و حمایت از کشاورزان هندی به‌عنوان پرونده‌ای حساس باقی ماند.

تلاش دهلی نو برای جلب نظر واشنگتن از مسیر افزایش خرید انرژی و تجهیزات دفاعی آمریکا، از جمله رشد ۷۰ درصدی واردات انرژی از آمریکا در نیمه نخست ۲۰۲۵ میلادی (۱۴۰۴ شمسی) به ۶ میلیارد و ۶۰۰ میلیون دلار نتوانست از تصمیم تعرفه‌ای ترامپ جلوگیری کند.

هند با رهایی از سوی آمریکا، مسیر خود را در قبال چین بازتعریف می‌کند؛

همگرایی دهلی با دیپلماسی اژدها

۱۱ شهریور - دنیای اقتصاد

تعرفه‌های ۵۰ درصدی دولت ترامپ بر کالاهای هندی، همچون یک اعلان جنگ اقتصادی، استراتژی بلندمدت هند برای تبدیل شدن به جایگزین چین در زنجیره تامین جهانی را در آستانه فروپاشی قرار

داده است. این اقدام، سرمایه‌گذاری‌های عظیم شرکت‌های آمریکایی برای کاهش وابستگی به پکن را نیز تضعیف کرده و هند را برای واردکنندگان آمریکایی به گزینه‌ای پرهزینه بدل ساخته است.

این تغییر ناگهانی در چشم‌انداز اقتصادی، نارندرا مودی، نخست‌وزیر هند را پس از هفت سال به سفری پرفشار به چین واداشت تا با شی جین‌پینگ دیدار کند. به گزارش نیویورک تایمز، تحلیلگران هندی هشدار می‌دهند که این «شوک ترامپ» رشد صادرات تولیدی و سرمایه‌گذاری‌های مرتبط با «چین پلاس وان» را از بین خواهد برد. روابط هند و چین بسیار پیچیده و آمیخته با تنش‌های مرزی و رقابت‌های اقتصادی است. در گذشته، هند در واکنش به نفوذ اقتصادی چین، بیش از ۲۰۰ اپلیکیشن چینی را ممنوع و سرمایه‌گذاری‌های این کشور را محدود کرده بود.

در مقابل، چین نیز دسترسی هند به مواد حیاتی صنعتی را محدود کرده است. با این حال، نشانه‌هایی از تلاش برای تنش‌زدایی دیده می‌شود. مذاکرات برای از سرگیری پروازهای مستقیم و بازگشایی پست‌های تجاری مرزی در جریان است. با از دست رفتن بازار ۱۲۹ میلیارد دلاری آمریکا، هند بیش از پیش به سرمایه‌گذاری خارجی، حتی از سوی چین، نیاز خواهد داشت.

استارت‌آپ‌های هند در مسیر پیشرفت‌های انقلابی

۱۲ شهریور - دنیای اقتصاد

نیروی کار ارزان، حمایت‌های دولتی کشور میزبان از سرمایه‌گذاری‌های خارجی و آغوش باز پکن، زمانی این کشور را برای استارت‌های فناوری و غول‌های دنیای تک، بسیار جذاب کرده بود اما تنش‌های بین آمریکا و چین و تغییر مواضع شی‌جین‌پینگ و قدم برداشتن در راستای بومی کردن فناوری‌ها با شعارهای ملی‌گرایانه باعث شده است که جذابیت سرزمین اژدها برای چشم‌آبی‌ها و موبورهای غربی از بین برود. در عوض نگاه غربی‌ها، به‌ویژه آمریکا به هند معطوف شده است.

سرزمین رقص و آواز و فیلم، حالا چشم‌اندازش وسیع‌تر شده و آن هم حضور استارت‌آپ‌های غربی در این کشور است. به گزارش تک‌کرانچ، هشت شرکت سرمایه‌گذاری از آمریکا و هند با هم یک گروه تشکیل داده‌اند تا از استارت‌آپ‌های فناوری پیشرفته در هند حمایت کنند. آنها متعهد شده‌اند تا در ده سال آینده بیش از یک میلیارد دلار سرمایه‌گذاری کنند که همکاری‌های فناوری بین آمریکا و هند قوی‌تر شود.

اهداف ائتلاف

این ائتلاف در راستای رسیدگی به نگرانی‌های قدیمی درباره کمبود سرمایه تشکیل شده است. در ماه آوریل، اظهارات «پیوش گوپال»، وزیر بازرگانی هند، با انتقاد از استارت‌آپ‌های داخلی به خاطر تمرکز روی تحویل غذا به جای نوآوری، جنجال‌برانگیز شد. او در یک ارائه با عنوان «هند در برابر چین: واقعیت استارت‌آپ‌ها» شرکت‌های هندی را با شرکت‌های چینی مقایسه کرد. بعد از این صحبت‌ها، تعدادی از سرمایه‌گذاران و بنیان‌گذاران استارت‌آپ‌ها پاسخ دادند که هند سرمایه کافی برای پروژه‌های فناوری عمیق ندارد و گفته‌های گوپال تلاش کارآفرینان را نادیده گرفته است. ائتلاف جدید با هدف رفع همین مشکل شکل گرفته و می‌خواهد سرمایه خصوصی بلندمدت را به سمت استارت‌آپ‌های فناوری عمیق هدایت کند. حوزه‌ای که بسیاری از بنیان‌گذاران می‌گویند در هند تامین مالی برای آن بسیار سخت بوده است.

این گروه که «ائتلاف سرمایه‌گذاری در فناوری عمیق هند» نام دارد، شامل شرکت‌های سلس‌تا کپیتال، اکسل، گاجا کپیتال، آیدیا اسپرینگ کپیتال، پرم‌جی اینوست، تناسیتی ونچرز و ونچر کاتالیستس است. این شرکت‌ها روز سه‌شنبه در یک بیانیه مشترک این خبر را اعلام کردند. آغاز به کار این ائتلاف پس از آن صورت می‌گیرد که دولت هند طرحی به ارزش ۱ تریلیون روپیه (حدود ۱۱ میلیارد دلار) برای «تحقیق، توسعه و نوآوری» تصویب کرده است. این طرح اوایل امسال در بودجه ملی برای تقویت تحقیق و توسعه در حوزه فناوری عمیق معرفی شد.

بر اساس گفته شرکت‌ها، در قالب این ائتلاف، هر عضو متعهد می‌شود که طی ۵ تا ۱۰ سال آینده سرمایه خصوصی خود را در استارت‌آپ‌های فناوری عمیق مستقر در هند سرمایه‌گذاری کند. در حال حاضر، تعداد چنین شرکت‌هایی در هند نسبتاً کم است، چون بسیاری از استارت‌آپ‌های شناخته‌شده فناوری عمیق با بنیان‌گذاران هندی، در ایالات متحده ثبت شده‌اند. اما دولت هند در طرح جدید خود شرط کرده است که برای دریافت مشوق‌ها، شرکت‌ها باید در داخل هند ثبت شده باشند. موضوعی که اعضای این ائتلاف می‌خواهند از آن بهره بگیرند.

علاوه بر تامین مالی، اعضای ائتلاف قرار است راهنمایی (منتورشیپ) و دسترسی به شبکه ارتباطی خود را هم در اختیار استارت‌آپ‌ها قرار دهند. همچنین این شرکت‌ها قصد دارند از این ائتلاف برای کمک به گسترش فعالیت‌های شرکت‌های زیرمجموعه خود در بازار هند استفاده کنند. آرون کومار، شریک مدیریتی سلس‌تا کپیتال و رئیس نخستین دوره این ائتلاف، در یک مصاحبه چنین گفت: «این اقدام با منافع راهبردی هند و آمریکا در سطح دولت‌ها هم‌راستا است و بر فناوری‌های حیاتی و نوظهور تمرکز دارد»

اما با وجود اقداماتی مانند تشکیل ائتلاف سرمایه‌گذاری یا ابتکارات مشترک فناوری، فضای سیاسی و بین‌المللی همچنان پیچیده و پرچالش است. در فوریه، دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور وقت آمریکا و نارندرا مودی، نخست‌وزیر هند، ابتکار «TRUST» (تغییر رابطه با استفاده از فناوری استراتژیک) را برای تقویت روابط فناوری بین دو کشور راه‌اندازی کردند. اما روابط به سرعت دچار تنش شد؛ زیرا ترامپ، در ماه گذشته ۵۰ درصد تعرفه روی کالاهای

هندی اعمال کرد. این اقدام به دلیل ادامه خرید نفت روسیه توسط هند صورت گرفت و تحلیلگران می‌گویند این موضوع دو رهبر را در یک شکاف گسترده تجاری و ژئوپلیتیک قرار داده است.

چالش‌های ائتلاف

به‌رغم شکاف ژئوپلیتیک میان دو رهبر، اما این ائتلاف جدید روی هند به‌عنوان مرکز رشد استارت‌آپ‌هایی که در حوزه فناوری‌های بنیادی مانند هوش مصنوعی، نیمه‌رساناها، فضا، کوانتوم، رباتیک، زیست‌فناوری، انرژی و فناوری‌های اقلیمی فعالیت می‌کنند، حساب باز کرده است.

سریرام ویشواناتان، شریک موسس سلس‌تا کپیتال، به تک‌کراچ گفت: «هند بازاری بسیار جذاب است، نه فقط به خاطر فرصت‌هایی که برای شرکت‌های نوپا در هند وجود دارد، بلکه برای شرکت‌های آمریکایی که به دنبال گسترش فعالیت در بازار هند هستند.»

او از نخستین حامیان استارت‌آپ‌های هندی مانند شرکت فضایی اگنیکول، سازنده پهپاد آیدیا فورج و شرکت تشخیص سرطان مبتنی بر هوش مصنوعی وان‌سل دایاگنوستیکس بوده است. سلس‌تا کپیتال پس از گفت‌وگو با ذی‌نفعان صنعت و دولت هند، پیش‌قدم این ائتلاف شد.

ویشواناتان هم در این زمینه گفت: «ما این ائتلاف را تشکیل دادیم تا اکوسیستم را تقویت کنیم و سرمایه‌گذاران هم‌فکر را گرد هم بیاوریم.» این ائتلاف تمرکز خود را بر استارت‌آپ‌های مراحل اولیه، خواهد گذاشت و از سرمایه‌گذاری در مراحل بعدی اجتناب می‌کند. ویشواناتان همچنین گفت: «تعهد بیش از یک میلیارد دلاری، تازه شروع کار است؛ زیرا هر سفر طولانی با یک قدم اول آغاز می‌شود.» او ادامه داد: «انتظار می‌رود شرکت‌های بیشتری به این ائتلاف بپیوندند. هم شرکت‌های سرمایه‌گذاری جسورانه مالی و هم شرکت‌های سرمایه‌گذاری خصوصی. همچنین انتظار داریم شرکت‌های بزرگ با برنامه‌های سرمایه‌گذاری قابل توجه وارد شوند.»

اگرچه ائتلاف معیارهای خاصی برای پذیرش اعضای جدید تعیین نکرده است. ویشواناتان گفت که اعضا باید شرایط دولت هند تحت طرح RDI را از جمله سرمایه‌گذاری در بخش‌های نوظهور و حمایت از استارت‌آپ‌های مستقر در هند و کسب مجوزهای محلی رعایت کنند. او به تک‌کراچ گفت: «این ائتلاف فقط یک پلتفرم برای تعامل با دولت است.»

سرمایه‌گذاران این گروه قصد دارند در زمینه سیاست‌ها و مشوق‌ها با دولت هند همکاری کنند تا منافع بخش خصوصی را پیش ببرند و به‌عنوان صدای واحد عمل کنند.

در گذشته، تغییرات نظارتی بدون مشورت با صنعت باعث ایجاد بحران‌هایی در هند شده است. برخی از این اقدامات با انتقاد شدید سرمایه‌گذاران آمریکایی مواجه و پس از اعتراضات گسترده لغو شده‌اند. اعضای ائتلاف به‌صورت داوطلبانه اطلاعات را به اشتراک خواهند گذاشت و در زمینه توسعه پروژه‌ها، بررسی‌های دقیق و فرصت‌های سرمایه‌گذاری مشترک هماهنگ خواهند بود.

علاوه بر این، کمیته مشورتی متشکل از نمایندگان از اکسل، ونچر کاتالیستس و پرم جی اینوست به عنوان اعضای اولیه درحالی که استقلال هر صندوق حفظ می شود، به تعیین اهداف مشترک و تضمین هماهنگی کمک می کند. به گفته آرون کومار، اگرچه او رئیس دوره اول است، اما رهبری ائتلاف در آینده به صورت چرخشی خواهد بود. این ائتلاف می تواند برای استارت آپ های فناوری عمیق هند هم فرصتی بزرگ و هم چالشی باشد. درحالی که تجمع سرمایه بلندمدت و داشتن صدای واحد برای دولت مفید است، اگر هماهنگی به مشکل بخورد، شرکت های نوپا ممکن است بین این شکاف ها گرفتار شوند.

«آنان دانیل»، شریک شرکت اکسل، در اظهاراتی گفت: «در دهه آینده، استارت آپ ها در هند شکل خواهند گرفت و راه حل های پیشگامانه را به جهان صادر خواهند کرد. همه شرایط آماده است: انگیزه، استعداد، سیاست های حمایتی و سرمایه صبور.»

تجارت هند و آلمان ۲ برابر می شود

۱۳ شهریور - ایسنا

وزیر امور خارجه آلمان گفت: هند و آلمان قصد دارند که حجم تجارت خود را دو برابر کنند.

یوهان وادفول در سفر خود به دهلی نو گفت: آلمان، مشتاق دو برابر کردن تجارت دوجانبه با هند است و این کشور همچنین با قدرت از مذاکره سریع و امضای توافقنامه تجارت آزاد (FTA) هند و اتحادیه اروپا تا پاییز سال جاری حمایت می کند.

وی نسبت به دو برابر شدن حجم تجارت بین آلمان و هند از سطح فعلی ۳۱ میلیارد یورو (۳۶,۲۹ میلیارد دلار) ابراز خوش بینی کرد.

وزیر امور خارجه آلمان خطاب به سوبرامانیام جایشانکار - وزیر امور خارجه هند - گفت: خوشحالم که شما هم به اندازه من نسبت به چشم اندازها خوش بین هستید.

جایشانکار از قصد آلمان برای دو برابر کردن تجارت دوجانبه استقبال و اظهار کرد: نوسانات چشم انداز اقتصادی و ژئوپلیتیکی جهانی، هند و آلمان را برای گسترش روابط، نزدیک تر کرده است.

وزیر امور خارجه آلمان و هند تاکید کردند که سیاست‌ها باید ثابت و قابل پیش‌بینی بمانند که به گفته جایشانکار این مورد، «در سیاست جهانی از اهمیت بالایی برخوردار است».

طبق گزارش پایگاه خبری اینوستینگ، وادفول از کاهش موانع تجاری حمایت و اظهار کرد: اگر دیگران موانع تجاری ایجاد کنند، پاسخ ما باید کاهش آنها باشد.

معرفی کشورهای صدرنشین در پذیرش رمزارزها

۱۶ شهریور - ایسنا

طبق گزارش «جغرافیای رمزارزهای ۲۰۲۵ چینالیسیس»، هند و آمریکا در سال جاری میلادی، در پذیرش رمزارزهای جهان صدرنشین شده‌اند.

ششمین نسخه از شاخص سالانه پذیرش جهانی رمزارزهای شرکت چینالیسیس، هند را در هر زیرگروه بررسی شده، از خرده‌فروشی گرفته تا نهادی، در رتبه اول قرار می‌دهد. این نتایج نشان می‌دهد که چگونه نیروهای مردمی و نهادی مسیر بازار را شکل می‌دهند.

در این فهرست، آمریکا به رتبه دوم صعود کرده که حاصل افزایش مشارکت نهادی پس از تصویب صندوق‌های قابل معامله در بورس (ETF) بیت‌کوین است، همچنین پاکستان، ویتنام و برزیل در پنج رتبه برتر قرار گرفتند. حجم تراکنش‌های درون زنجیره‌ای در آسیا_اقیانوسیه که سریع‌ترین منطقه در پذیرش رمزارزها بوده، با ۶۹ درصد افزایش نسبت به سال گذشته، به ۲,۳۶ تریلیون دلار رسیده و این افزایش، حاصل فعالیت گسترده در هند، پاکستان و ویتنام بود.

آمریکای لاتین، رشد ۶۳ درصدی ثبت کرد و کشورهای جنوب صحرای آفریقا با پشتوانه حواله‌ها و پرداخت‌های روزانه، ۵۲ درصد افزایش را تجربه کردند. آمریکای شمالی و اروپا به طور مطلق همچنان تسلط خود را حفظ کردند و به ترتیب ۲,۲ تریلیون دلار و ۲,۶ تریلیون دلار فعالیت در سال گذشته ثبت کردند.

استیبل کوین‌ها، همچنان ستون پذیرش جهانی هستند، تتر و یو اس دی کوین، تریلیون‌ها دلار جریان ماهانه را به خود اختصاص می‌دهند.

استیبل کوین یورو سیرکل (EURC)، تقریباً ۹۰ درصد رشد ماه به ماه داشت و تا ژوئن ۲۰۲۵، به ۷,۵ میلیارد دلار رسید. کوین پی پال نیز شتاب گرفت و از ۷۸۳ میلیون دلار به ۳,۹۵ میلیارد دلار افزایش یافت.

غول‌های پرداخت از جمله ویزا و مسترکارت نیز محصولات مرتبط با استیبل کوین را عرضه کرده‌اند.

بیت‌کوین همچنان نقطه ورود اصلی برای ارزهای فیات است و بین جولای ۲۰۲۴ تا ژوئن امسال، ۴,۶ تریلیون دلار جریان ورودی جذب کرده است که بیش از دو برابر دسته بعدی، یعنی توکن‌های لایه یک به استثنای بیت‌کوین و اتریوم است.

طبق گزارش کوین دسک، چینالیسیس خاطرنشان کرد که پذیرش این ارزها در سطوح مختلف درآمدی گسترده است و کشورهای با درآمد بالا، متوسط و پایین به‌طور همزمان در حال افزایش پذیرش هستند، اگرچه کشورهای با درآمد پایین همچنان در برابر شوک‌ها آسیب‌پذیرتر هستند.

چراغ سبز ایران برای سرمایه‌گذاری هند در زنجیره مس و زغال سنگ

۱۶ شهریور - ایמידرو

سازمان گسترش و نوسازی معاون و صنایع معدنی (ایמידرو) از تمایل سرمایه‌گذاران هند برای توسعه همکاری‌های مشترک معدنی بین دو کشور بویژه در حوزه‌های مس، زغال سنگ و آلومینا خبر داد.

محمد آقاجانلو رئیس هیات عامل ایמידرو روز یکشنبه در نشستی با سرمایه‌گذاران هندی افزود: ایמידرو ۳۰۰ پروانه اکتشاف را به فراخوان خواهد گذاشت و در این خصوص شرکت‌های دارای اهلیت می‌توانند معادن را در اختیار بگیرند.

وی گفت: این سازمان طبق قانون از طریق مزایده این معادن را واگذار خواهد کرد و سرمایه‌گذاران می‌توانند در کنار این معادن اقدام به احداث کارخانه فرآوری کنند.

معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت با اشاره به ظرفیت های ایمیدرو در سواحل جنوبی کشور اظهار داشت: مناطق ویژه اقتصادی زیرمجموعه ایمیدرو در جنوب کشور دارای ظرفیت های خوبی به جهت تولید محصول، صادرات و بهره مندی از مزایای آن نسبت به سرزمین اصلی هستند.

آقاجانلو سرمایه گذاری بخش معدن و صنایع معدنی در توسعه ۲ میدان گازی هالگان و شاهینی را نیز از دیگر ظرفیت های این حوزه در تامین انرژی برای سرمایه گذاران معدنی عنوان کرد.

رئیس هیات عامل ایمیدرو همکاری ایران و هند در بخش های آلومینا و زغال سنگ را از دیگر ظرفیت های همکاری بین دو کشور خواند.

وی با اشاره به صادرات ۱۴ میلیارد دلاری بخش معدن و صنایع معدنی، اعلام کرد: معدن و صنایع معدنی ایران آماده جذب سرمایه گذاران خارجی است و فرصت های بسیاری برای توسعه همکاری های بیش از پیش معدنی بین ایران و هند وجود دارد.

در ادامه امیرنوژن یونسین مدیر سرمایه گذاری و اقتصادی ایمیدرو با بیان اینکه طرف هندی می تواند در پروژه های صنعتی ایران سرمایه گذاری کند، افزود: در این راستا احداث پروژه تولید لوله های بدون درز، احداث کارخانه آلومینا و نیروگاه خورشیدی می تواند زمینه سرمایه گذاری هندی ها باشد.

همکاری در زمینه مس و زغال سنگ

در ادامه این جلسه سرمایه گذار هندی با تاکید بر توسعه همکاری های مشترک معدنی بین دو کشور از ظرفیت های هند در حوزه های مس و زغال سنگ سخن گفت.

کاسرا افزود: هند به لحاظ تکنولوژی و تجهیزات زنجیره های مس و زغال سنگ از شرایط مناسبی برخوردار است و این موضوع می تواند زمینه ای برای گسترش همکاری ها باشد.

وی گفت: آمادگی داریم تجهیزات مورد نیاز معدن و صنایع معدنی ایران را تامین و در قبال آن کالا دریافت کنیم.

راه های تقویت روابط ایران و هند بررسی شد

۱۷ شهریور - مهر

در دیدار مدیران کل وزارتخانه‌های امور خارجه ایران و هند، بررسی تقویت روابط و مناسبات تهران-دهلی نو بررسی شد.

در نشست مشورت‌های سیاسی جمهوری اسلامی ایران و هند که به ریاست «محمد رضا بهرامی» مدیرکل آسیای جنوبی وزارت امور خارجه ایران و «آنند پراکاش» مدیرکل منطقه‌ای وزارت امور خارجه هند در تهران برگزار شد، روند توسعه و ارتقای روابط تهران-دهلی نو مورد بحث و بررسی قرار گرفت.

در این نشست که با حضور نمایندگان از سازمان بنادر، راه‌آهن، تجارت، بانک مرکزی و جهاد کشاورزی ایران و همچنین سفیر هند در تهران برگزار شد، ابعاد مختلف روابط و همکاری‌های دو کشور از جمله در زمینه‌های مسیرهای ترانزیتی، کریدور بین‌المللی شمال-جنوب برای اتصال کشورهای محصور در خشکی به دریا مورد تبادل نظر قرار گرفت و جمهوری اسلامی ایران آمادگی خود را برای همکاری با طرف هندی در خصوص خطوط کشتیرانی و ریلی اعلام کرد.

دو طرف همچنین در خصوص رفع موانع فراروی توسعه روابط دو کشور و همچنین تبادل هیئت‌های اقتصادی و همکاری در زمینه کشاورزی، شیلات و قرنطینه گیاهی توافق کردند.

ایران و هند همچنین بیانیه‌ای خبری در این خصوص صادر کردند که متن آن به این شرح است:

۱- نشست سالانه مشورت‌های سیاسی مدیران کل وزارتخانه‌های خارجه جمهوری اسلامی ایران و جمهوری هند به میزبانی تهران در تاریخ ۱۷ شهریور ۱۴۰۴ برگزار شد. ریاست هیات ایرانی را محمد رضا بهرامی، مدیر کل آسیای جنوبی وزارت خارجه جمهوری اسلامی ایران، و ریاست هیات هندی را آن‌اند پراکاش، مدیر کل منطقه‌ای وزارت خارجه هند، بر عهده داشت.

۲- مدیران کل با یادآوری هفتاد و پنجمین سالگرد تاسیس روابط دیپلماتیک بین دو کشور، بر حرکت در چارچوب تعیین شده توسط رهبران دو کشور در راستای توسعه و تعمیق هر چه بیشتر روابط با هدف تامین منافع متقابل و دستیابی به رفاه و کامیابی مشترک تاکید کردند.

۳- در این نشست روند پیشرفت‌های صورت گرفته در همکاری‌های دو جانبه در زمینه‌های مختلف از جمله مواصلات، کریدور بین‌المللی حمل و نقل شمال-جنوب (INSTC)؛ موضوعات اقتصادی و مالی، تجاری و بازرگانی و سایر موارد مورد علاقه مشترک مورد بررسی قرار گرفت. فراتر از موضوعات دو جانبه، دو طرف در ارتباط با تحولات منطقه‌ای و جهانی تبادل نظر و بر تقویت همکاری‌ها در قالب سازمان ملل متحد و سازمان‌های منطقه‌ای و بین‌المللی مانند بریکس و شانگهای تاکید کردند.

۴- دو طرف با ابراز خرسندی از برگزاری منظم و سالانه نشست مشورت‌های سیاسی در سطح مدیران کل منطقه‌ای، آن را پیش درآمدی بر نشست مشورت‌های سیاسی در سطح معاونین سیاسی وزارتخانه‌های امور خارجه دو کشور دانستند و ضمن تاکید بر حفظ این روند، توافق کردند که هماهنگی‌های لازم را در این مسیر انجام دهند.

۵- بر اساس توافق دو طرف، مقرر شد نشست بعدی مشورت‌های سیاسی مدیران کل وزارتخانه‌های امور خارجه دو کشور، در سال آینده به میزبانی دهلی نو در زمانی مورد توافق طرفین برگزار گردد.

ایران از بازار بزرگ هند سهم کمی دارد

۱۸ شهریور - باشگاه خبرنگاران

مدیر کل سازمان توسعه تجارت، درمورد سهم بسیار ناچیز ایران از بازار بزرگ هند توضیحاتی داد.

دستیار رئیس و مدیر کل شرق آسیا و اقیانوسیه سازمان توسعه تجارت درمورد همکاری اقتصادی ایران و هند گفت: جمعیت این کشور، ۱,۴۳ میلیارد نفر و سومین رتبه اقتصادی جهان بر اساس تولید ناخالص داخلی را دارد و از نظر وسعت، رتبه هفتم را به خود اختصاص داده است.

در بحث صادرات و تولید ناخالص داخلی، در سال ۲۰۲۳ حجم ۳,۶ تریلیون دلار را ثبت کرده است و اگر نگاهی به بحث صادرات، واردات و حجم تجارت کلی آن با جهان داشته باشیم، بر اساس داده‌های مرکز تجارت بین‌المللی (ITC)، صادرات هند در سال ۲۰۲۴ به جهان، بیش از ۴۴۲ میلیارد دلار، واردات آن ۷۰۳ میلیارد دلار و حجم کل تجارت آن ۱,۱۴۵ میلیارد دلار بوده است و این آمار مربوط به تجارت کلی هند با جهان است.

اما متأسفانه، سهم جمهوری اسلامی ایران از ۷۰۳ میلیارد دلار واردات جهان به هند، رتبه هفتاد و پنجم در میان کشورهای صادرکننده است.

دستیار رئیس و مدیر کل شرق آسیا و اقیانوسیه سازمان توسعه تجارت ادامه داد: در بحث صادرات، از مجموع ۴۰۲ میلیارد دلار، ایران در رتبه پنجاه و یکم قرار دارد و اگر به کشورهای اصلی واردکننده از هند نگاه کنیم، چین، روسیه، امارات متحده عربی، عربستان سعودی در رتبه پنجم و عراق در رتبه ششم قرار دارند، در حالی که ما در رتبه هفتاد و پنجم هستیم.

در خصوص کشورهای عمده‌ای که هند به آنها صادرات دارد، ایالات متحده آمریکا و سپس، امارات متحده عربی در رتبه دوم قرار دارند و ما در رتبه پنجاه و یکم هستیم.

البته، حضور امارات در رتبه دوم ممکن است معنای دیگری برای ما داشته باشد که فعلاً وارد آن نمی‌شوم. این آمار مربوط به تجارت هند با کل جهان است.

نیسی افزود: در سال ۲۰۲۴، صادرات کشور به هند ۲ میلیارد و ۴ میلیون دلار و واردات، ۱ میلیارد و ۶۸۰ میلیون دلار بوده و حجم کل تجارت کشور، ۳،۶۸۴ میلیارد دلار بوده است و در مقایسه با جمعیت عظیم هند و حجم تجارت تریلیون دلاری آن، ایران سهم بسیار ناچیزی از این بازار دارد.

رشد قابل توجه سهام بانک‌ها و شرکت‌های فناوری در هند: آیا این روند مثبت ادامه می‌یابد؟

۱۹ شهریور - مالی ۳

سهام هندی صبح چهارشنبه با شروع مثبتی روبرو شدند، به ویژه سهام فناوری و بانک‌های PSU که توجه بسیاری را به خود جلب کرده بودند.

کاهش نرخ GST بیشتر از انتظارات و پیشرفت مذاکرات تجاری بین هند و ایالات متحده باعث افزایش اعتماد و روحیه مثبت در بازارها شده است. همچنین، سرمایه‌گذاران پیش‌بینی کرده‌اند که هفته آینده فدرال رزرو نرخ بهره را بیشتر از حد انتظار کاهش دهد.

شاخص بورس اندیا به نام BSE Sensex به ارزش ۸۱،۶۴۳،۸۸ امتیاز رسیده است که نسبت به چند هفته قبل که ۴۰۷،۴۱ امتیاز یا ۰،۵٪ کمتر با ارزش ۸۱،۵۰۸،۷۳ بوده، رشد کرده است.

شاخص بورس ملی Nifty50 با ۱۲۷،۲۰ امتیاز یا ۰،۵۱٪ افزایش کرده و به مقدار ۲۴،۹۹۵،۸۰ رسیده است. این افزایش منجر به افزایش آن به ۲۵،۰۳۵،۷۰ شده است.

در صبح امروز، شرکت Infosys که دو روز پیش با افت شدید سود بسته شده بود، با افزایش تقریباً ۱،۷٪ دوباره به بازار بازگشت. حتی اگر سرمایه‌گذاران همچنان سهام خود را حفظ کنند، واکنش‌های ایده‌آل را نسبت به خبرهای مرتبط نشان دادند.

شرکت‌های HCL، Tech Mahindra و TC به ترتیب با نرخ رشد ۲،۴٪، ۲،۳٪ و ۲،۱٪ پیشرفت کرده‌اند.

بعد از ارائه یک راهنمای بلندپرواز برای تجارت ابری، Oracle Financial، شرکت فرزند Oracle Corp، حدود ۸٪ افزایش یافته است.

شرکت‌های Coforge، Mphasis، LTI Mindtree و Wipro به طور مداوم به توسعه و بهبود سیستم‌ها می‌پردازند.

در این روز، سهم BEL با ۲,۲ درصد رشد، به عنوان سهم با بیشترین بازده اعلام شد. بانک دولتی هند نیز با رشد ۱,۸ درصد، در رتبه دوم قرار گرفت. سهم Bajaj Finance با ۱,۶ درصد رشد، در رتبه سوم قرار گرفت. همچنین، سهام Kotak Bank، Ports Adani، Larsen & Toubro و Axis Bank با رشد یک تا ۱,۱ درصد حضور داشتند. در حالی که سهام Tata Steel، Bajaj Finserv و Reliance Industries با رشدی متوسط عملکرد خود را نشان دادند.

رنگهای شرکت‌های M&M، Maruti Suzuki، Eternatl، Unilever و Asian با یک کاهش ۰,۵ تا ۱ درصد روبرو هستند.

وضعیت بازار قوی است. در بورس بمبئی، ۲۶۰۴ سهم در وضعیت مثبت قرار دارند و ۱۱۹۳ سهم در وضعیت ضعیف هستند. از این تعداد سهام، ۱۷۸ سهم در مقایسه با سطح بسته شدن قبلی‌شان تغییر کرده‌اند.

گفت‌وگوهای سرنوشت‌ساز هند و اروپا برای توافق اقتصادی

۱۹ شهریور - ایسنا

هند و اتحادیه اروپا با نزدیک شدن به ضرب‌الاجل توافق تجاری خود، طی هفته جاری مذاکرات سرنوشت‌سازی برای حل اختلافات تجاری در بخش‌های کشاورزی، لبنیات و همچنین موانع غیرتعرفه‌ای در دهلی‌نو برگزار می‌کنند.

دهلی‌نو پس از آنکه دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، ماه گذشته تعرفه کالاهای هندی را به دلیل خرید نفت روسیه، دو برابر کرد و به ۵۰ درصد رساند، به دنبال تعمیق مشارکت‌های جهانی است زیرا این اقدام به صادرات کالاهایی مانند منسوجات، چرم و مواد شیمیایی آسیب رساند.

مذاکرات اتحادیه اروپا و هند پس از توقف در سال ۲۰۲۲، از زمان انتخاب مجدد ترامپ به ریاست جمهوری آمریکا، سرعت بیشتری گرفته است. بروکسل نیز که با تعرفه‌های ترامپ روبرو شده، تلاش خود را برای اتحادیه‌های تجاری، تسریع و با مکزیک و کشورهای آمریکای جنوبی مرکوسور قرارداد منعقد کرده و مذاکرات با هند، اندونزی و امارات عربی متحده را افزایش داده است.

پس از نگرانی‌ها از سفر اخیر نارندرا مودی، نخست‌وزیر هند به چین برای شرکت در اجلاسی با حضور ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه و دیگر رهبران، پیمان با اتحادیه اروپا نیز می‌تواند هند را به غرب نزدیک‌تر کند.

یک منبع دولتی هند با اشاره به تماس مودی با اورسولا فون در لاین، رئیس کمیسیون اروپا در هفته گذشته، گفت: مذاکرات با اتحادیه اروپا به خوبی پیش می‌رود و هر دو رهبر متعهد شدند که در سال جاری میلادی به توافق برسند. وی افزود: تاکنون ۱۱ فصل از ۲۳ فصل تحت مذاکره، نهایی شده که شامل گمرک، تجارت دیجیتال، مالکیت معنوی، رقابت، یارانه‌ها، حل اختلاف و اقدامات ضد کلاهبرداری است.

هند با استناد به معیشت کشاورزان، اعطای امتیاز در زمینه کشاورزی و لبنیات را رد کرده است، در حالی که اتحادیه اروپا برای دسترسی بیشتر به بازار هند برای خودرو و نوشیدنی‌های الکلی، این کشور را تحت فشار قرار داده است.

یک مقام اتحادیه اروپا گفت: اختلافات همچنین در مورد قوانین مبدا، استانداردهای ایمنی مواد غذایی، تعهدات کار و محیط زیست و همچنین آنچه بروکسل از آن به عنوان دستورات محدودکننده کنترل کیفیت هند به عنوان موانع غیرتعرفه‌ای یاد می‌کند، ادامه دارد.

بروکسل همچنین دهلی‌نو را به دلیل خرید با تخفیف نفت روسیه، تحت فشار قرار داده است که به گفته مقامات اتحادیه اروپا، تحریم‌ها علیه مسکو را تضعیف می‌کند.

مقامات اتحادیه اروپا گفتند: بعید است که این موضوع بر مذاکرات غالب شود، اما می‌تواند بر مذاکرات سایه افکند و به مقاومت در پارلمان اروپا منجر شود که باید هرگونه توافقی را تصویب کند.

سایت استریتس تایمز گزارش کرد، مالیات مرزی کربن اتحادیه اروپا، یکی دیگر از مسائل بحث‌برانگیز است که از سال ۲۰۲۶ بر واردات کربن‌محور مانند فولاد و آلومینیوم وضع خواهد شد.

مقامات هندی آن را مانع تجاری پنهان می‌نامند، در حالی که بروکسل اصرار دارد که این مالیات در سیاست اقلیمی آن نقش محوری دارد. مقامات اتحادیه اروپا اعلام کردند که آماده هستند تا در اجرای آن انعطاف‌پذیری نشان دهند و نگرانی‌های کسب‌وکارهای کوچک و متوسط را برطرف کنند.

اختلاف بر سر وضعیت حفاظت‌شده برنج باسماتی به تنش‌ها بین هند و پاکستان افزوده و تلاش دهلی نو برای دستیابی به یک توافق تجاری با اتحادیه اروپا را با مشکل مواجه کرده است.

رقبای جنوب آسیا، بزرگترین تولیدکنندگان برنج در جهان هستند و تلاش می‌کنند تا برچسب باسماتی را به برنج کشت شده در یک منطقه مشخص محدود و در نتیجه به تولیدکنندگان این منطقه، اجازه دهند قیمت بالاتری دریافت کنند.

مقامات اظهار کردند: مذاکره‌کنندگان اتحادیه اروپا که برای امضای یک توافق تجاری در دهلی نو هستند، تحت فشار قرار گرفته‌اند تا حق هند برای استفاده از نام باسماتی را بپذیرند اما یکی از مقامات گفت: این امر باعث ایجاد اختلاف دیپلماتیک با اسلام‌آباد خواهد شد، بنابراین بروکسل زمان می‌خرد.

هند هفت سال منتظر مانده تا درخواستش برای حفاظت از این اصطلاح در بازار اتحادیه اروپا به رسمیت شناخته شود و اکنون بی‌صبرانه منتظر است. پاکستان در سال ۲۰۲۳، درخواست رقیبی را برای تعریف منطقه و روش‌های تولید برنج، از جمله چهار منطقه در کشمیر تحت کنترل پاکستان، منطقه‌ای که هند آن را متعلق به خود می‌داند ارائه کرد.

مقامات اتحادیه اروپا اظهار کردند: تایید ادعای پاکستان به معنای به رسمیت شناختن عملی ادعای حاکمیتش بر آن سرزمین‌ها خواهد بود که دهلی نو را خشمگین خواهد کرد.

پاکستان در اوایل دهه ۲۰۰۰، از تلاش هند برای لغو حق ثبت اختراع برنج باسماتی توسط شرکت «رایس تک»، مستقر در تگزاس، حمایت کرد.

اگرچه درخواست پاکستان اذعان دارد که برنج باسماتی در برخی مناطق هند نیز کشت می‌شود، دهلی نو به دنبال مالکیت انحصاری این نوع برنج است که احتمالا به صادرکنندگان پاکستانی که برای فروش غلات خود به عنوان برنج باسماتی متکی هستند، آسیب می‌رساند.

هیئت نمایندگی اتحادیه اروپا در پاکستان در بیانیه‌ای اعلام کرد: روند رسیدگی به درخواست‌های هند و پاکستان انجام می‌شود.

طبق گزارش رایس نیوز تودی، «ابراهیم شفیق»، مدیر صادرات کارخانه برنج لطیف در لاهور، گفت: تلاش هند برای دریافت نشان جغرافیایی انحصاری به این معنی است که فروشندگان پاکستانی ممکن است حق برچسب‌گذاری غلات خود به عنوان باسماتی را از دست بدهند و بنابراین قیمت‌گذاری پرمیوم و سهم بازار را نیز از دست بدهند.

این مدیر، گفت: برنج باسماتی حدود ۲۰۰ تا ۳۰۰ دلار در هر تن فروخته می‌شود و این زیان بزرگی برای ما و سایر صادرکنندگان باسماتی در کل کشور خواهد بود.

کارنامه بازرگانی خارجی در دو دهه گذشته بررسی شد؛

پل بازگشت تجارت ایران

۲۳ شهریور — دنیای اقتصاد

تجارت خارجی به‌عنوان موتور محرک رشد اقتصادی کشورها شناخته می‌شود. افزایش سهم صادرات از تولید ناخالص داخلی می‌تواند به رشد پایدار اقتصادی منجر شود

در این میان کیفیت و ساختار تجارت شامل تنوع کالاهای صادراتی، تعداد شرکای تجاری و همچنین توانایی نفوذ در بازارهای جهانی از اهمیت بالایی برخوردار هستند. در این سال‌ها تحریم‌ها باعث ایجاد محدودیت در انتخاب شرکای تجاری ایران شده است. در همین حال به از دست رفتن بازارهای سنتی ایران نیز منجر شده است.

کاهش اثرگذاری ایران در تجارت جهانی در نتیجه از دست رفتن بازارهای صادراتی، عدم بهره‌مندی از مزایای تجارت خارجی و همچنین فقدان برنامه‌ریزی برای تولید صادرات‌محور حاصل شده است. با این وجود چنانچه موانع پیش روی برقراری تعامل سازنده میان ایران و سایر کشورهای جهان مرتفع شود، ایران از ظرفیت‌های بسیاری برای غلبه بر این مشکلات و حضور ماندگار در بازار رقابت جهانی برخوردار است.

یکی از مهم‌ترین چالش‌های تجارت خارجی ایران در دو دهه اخیر، کاهش شدید تنوع در شرکای تجاری بوده است. براساس آمار مطرح شده توسط مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی در سال ۱۳۸۳ حدود ۸۰ درصد صادرات ایران به ۲۱ کشور جهان انجام می‌شد. این رقم در سال ۱۴۰۲ تنها به ۷ کشور کاهش یافته است. درحالی‌که در همین بازه زمانی، الگوی جهانی به سمت افزایش تعداد شرکای تجاری پیش رفته است. چنین تمرکز شدیدی باعث افزایش آسیب‌پذیری اقتصاد ایران در برابر تحریم‌ها و نوسانات بازارهای هدف شده است. در همین حال اگرچه تعداد اقلام صادراتی با ارزش بیش از ۱۰ هزار دلار نسبت به دو دهه قبل افزایش یافته، اما این رشد در قیاس با روند جهانی ناچیز است.

تحریم و محدودیت در تعاملات جهانی عملاً به تحمیل فشارهای جدی به صادرات ایران در سال‌های گذشته منجر شده است. این محدودیت‌ها به طول عمر کوتاه سیاست‌های ارزی، تجاری و تولیدی کشور منتهی شده است. درواقع سیاست‌های تجاری واکنشی و مقطعی هستند. در چنین فضایی تجارت ایران با چالش‌های جدی مواجه است که ازجمله آن باید به عدم بهره‌مندی از مزیت‌های تجارت خارجی، کاهش اثرگذاری ایران در تجارت جهانی، فقدان برنامه‌ریزی برای صادرات، تمرکز بیش از حد بر چند بازار محدود و کاهش تنوع کالاهای صادراتی اشاره کرد.

با توجه به اهمیت تجارت در اقتصاد کشور از سیاست‌گذاران کشور انتظار می‌رود برنامه مشخصی برای گسترش تجارت خارجی و به‌خصوص تقویت صادرات داشته باشند. تلاش برای عضویت در پیمان‌های جهانی و منطقه‌ای، تقویت موافت‌نامه‌های منطقه‌ای، جلوگیری از وضع مقررات خلق الساعه، حذف مقررات دست‌وپاگیر، ثبات اقتصاد کلان و ثبات در سیاست ارزی و همچنین هم‌راستایی سیاست تجاری و صنعتی کشور و حمایت از صنایع با رویکرد صادرات‌محور از مهم‌ترین راهکارها برای غلبه بر کمبودهای تجاری هستند.

کارنامه تجارت خارجی

محمدرضا مودودی، رئیس اسبق سازمان توسعه تجارت ایران در ارزیابی روندهای تجاری کشور طی چند دهه اخیر گفت: تجارت کشور در دهه ۸۰ در قیاس با دهه ۹۰ و از سال ۱۴۰۰ تاکنون، نقاط قوت به‌مراتب بیشتری داشت.

وی افزود: از دهه ۷۰ سرمایه‌گذاری برای ساخت مگا پروژه‌هایی با اهداف توسعه‌ای و همچنین حضور موثر در بازار صادراتی آغاز شد. بر همین اساس نیز شاهد احداث واحدهای بزرگ فولادی و پتروشیمی در سطح کشور بودیم.

روند ساخت واحدهای بزرگ که محصولاتی رقابت‌پذیر برای عرضه به بازار رقابت جهانی، تولید می‌کردند در دهه ۸۰ نیز ادامه یافت. اما با گذر زمان و اعمال محدودیت در روندهای تجاری و جذب سرمایه خارجی به کشور، این مسیر متوقف شد. به این ترتیب در سال‌های گذشته عملاً هیچ مگا پروژه‌ای که توان تولید محصولات رقابت‌پذیر در بازار رقابت جهانی داشته باشد، در کشور اجرایی نشده است. در چنین شرایطی نمی‌توان به حضور موفق محصولات ساخت ایران در بازار جهانی امید داشت. مودودی روند تجاری کشور را در دهه ۸۰ مثبت توصیف کرد و افزود: با وجودی که در حال حاضر میزان حجم و ارزش تجارت خارجی کشور، به مراتب بالاتر از آن دوره است، اما در سال‌های دهه ۸۰ رشد سالانه صادراتی بالاتر بود. در همین حال محصولات متنوع‌تری روانه بازارهای مختلف می‌شدند. در آن دوره حدود ۸۰ درصد از صادرات ایران به مقصد بیش از ۲۰ کشور مختلف دنیا انجام می‌گرفت. اما اکنون بیش از ۸۵ درصد صادرات ما به مقصد کمتر از ۱۰ کشور دنیا انجام می‌شود. کاهش مقاصد صادراتی را باید از مهم‌ترین چالش‌های پیش روی بازارهای تجاری عنوان کرد.

وی افزود: در حال حاضر از کشورهایی همچون چین، امارات، عراق، ترکیه و افغانستان باید به عنوان مقاصد صادراتی پایدار کشور نام برد. همین محدودیت نیز می‌تواند مشکل‌ساز باشد و به عنوان استراتژی کارآمدی در حوزه تجارت خارجی پیشنهاد نمی‌شود. گفتنی است در این سال‌ها تلاشی برای ارتقا سهم صادرات ایران به کشورهای منطقه اوراسیا انجام گرفته، با این وجود هنوز سهم تجارت ما با این کشورها، بسیار محدود است.

ریشه‌های ناکارآمدی

رئیس اسبق سازمان توسعه تجارت ایران گفت: با وجود روند رو به رشد تجارت کشور در سالیان گذشته، ما در دهه‌های اخیر در مساله توسعه بازارهای صادراتی موفق عمل نکرده‌ایم. به این معنی که نتوانسته‌ایم ظرفیت‌های صادراتی خودمان را متناسب با نیاز بازار کشورهای هدف، شناسایی کنیم. وی گفت: بازار واردات دنیا در حال تغییر است. کالاهای مدرن، تجهیزات الکترونیکی، خودروهای مدرن، ماشین‌آلات پیشرفته و... سهم بالایی از بازار دنیا را در اختیار دارند. اما سهم ایران برای تولید و تجارت این محصولات ناچیز و حتی صفر است.

مودودی با اشاره به ظرفیت بزرگ همسایگان ایران گفت: ایران با کشورهای متعدد و پرجمعیتی هم‌مرز است. این همسایگی می‌تواند به عنوان ظرفیتی برای ارتقای تبادلات تجاری و عامل موثری بر اقتصاد کشور ما شناخته شود. با این وجود بخش بزرگی از محصولات صادراتی به کشورهای همسایه و همچنین سایر کشورهای دنیا، محصولات پیشرفته و با ارزش افزوده بالا هستند. در حالی که ایران در این سال‌ها در تولید محصولات با تکنولوژی پیشرفته عقب مانده است. اعمال تحریم‌های سخت‌گیرانه و طولانی‌مدت علیه ایران و نبود تعاملی سازنده با دنیا مانع ورود دانش، تکنولوژی روز دنیا و همچنین جذب سرمایه برای ساخت محصولات پیشرفته شده است. در چنین شرایطی سبب محصولات صادراتی کشور محدود و غیررقابت‌پذیر شده است.

ظرفیت مغفول همسایگی

رئیس اسبق سازمان توسعه تجارت ایران افزود: حدود نیمی از صادرات ایران به مقصد کشورهای همسایه انجام می‌شود. ارزش صادرات ایران به این کشورها سالانه حدود ۲۵ میلیارد دلار گزارش می‌شود. درحالی‌که مجموع واردات کشورهای همسایه ایران سالانه بیش از ۱۱۰۰ میلیارد دلار برآورد شده است. یعنی ما تنها سهم ۲,۵ درصدی از این بازار بزرگ همسایگی در اختیار داریم. نبود محصولات متنوع و پیشرفته در سبد تولید کشور را باید از مهم‌ترین دلایل بروز چنین چالشی عنوان کرد. درواقع ما نمی‌توانیم با کشورهای همسایه خودمان پیوندهای عمیق اقتصادی برقرار کنیم.

کدام بازارها از دست رفتند؟

مودودی گفت: نگاه جزئی‌تر به کارنامه صادراتی ایران حکایت از آن دارد که کشور ما در سالیان گذشته در صادرات برخی محصولات درخشان عمل کرده است؛ هرچند این کارنامه موفق لزوماً برای مدت زمان طولانی دوام نیاورده است. به‌عنوان نمونه ایران برای دوره‌ای بزرگ‌ترین صادرکننده فرش یا پسته دنیا بود. اما با گذر زمان ما همگام با تغییرات دنیا پیش نرفتیم، همین موضوع نیز به از دست رفتن بازارهای صادراتی ما در حوزه‌های مختلف منجر شد. در دهه ۷۰ صادرات فرش ایران به بازار جهانی از مرز ۲ میلیارد دلار نیز فراتر رفت. با این‌وجود درخشش حضور فرش ایرانی در بازار جهانی با چنین سطوحی، ماندگار نبود. اکنون سال‌هاست که سهم فروش فرض ما به بازار رقابت بین‌المللی به کمتر از ۵۰ میلیون دلار کاهش یافت.

این سقوط از دلایل مختلفی نشأت می‌گیرد. در درجه نخست آنکه ذائقه و سلیقه نسل جوان تغییر کرده است. در این میان صنعتگران ما نتوانسته‌اند خود را متناسب با نیازهای روز دنیا، به‌روز نگه دارند. درنتیجه از میزان علاقه‌مندان به فرش سنتی ایران در بازار جهانی کاسته شده است. هم‌زمان برای برندسازی فرش ایران در بازار جهانی نیز تلاش کافی نشده است. هم‌زمان سایر کشورها همچون هند، افغانستان و... نیز با تکیه بر نیروی کار ارزان و همچنین فنون جدید و کپی‌برداری از فرش ما، گام‌های موفقی در بازار جهانی برداشته‌اند. این درحالی‌است که ما باید در این سال‌ها روی برندسازی از فرش ایرانی و بافندگان مطرح فرش ایران، کار می‌کردیم. اما در عمل سرمایه کافی برای برندسازی از فرش ایرانی تخصیص داده نشده است. در همین‌حال صادرات ایران با چالش‌های جدی و کلی دیگری همچون تحریم و محدودیت در تعاملات بانکی و... مواجه است. این موانع در کنار سیاستگذاری‌های غلط داخلی عملاً به سد راه تجارت صنایع مختلف منجر می‌شود.

وی گفت: ایران برای سال‌ها در رده بزرگ‌ترین صادرکنندگان پسته به بازار جهانی قرار داشت. پسته ایرانی به سبب مزه خاص، از مشتریان خوبی در بازار رقابت جهانی برخوردار بود. اما کم‌توجهی به شرایط بهداشتی تولید و نگهداری و تجارت پسته و ایجاد سم آفلاتوکسین، به اعتبار پسته ایرانی در بازار رقابت جهانی خدشه جدی وارد کرد. درواقع باید بپذیریم ما متناسب با استانداردهای روز دنیا عمل نمی‌کنیم و همین موضوع نیز به شدت چالش برانگیز است. مودودی با اشاره به تجارت موفق زعفران در بازار جهانی گفت: ایران بخش اعظم زعفران دنیا را تولید

و صادر می‌کند. به این ترتیب انتظار می‌رود ایران تعیین کننده قیمت در این بازار باشد. اما کم توجهی به بسته‌بندی متناسب با انتظارات جهانی باعث شده ایران تنها در نقش صادرکننده فله زعفران باشد. در نتیجه سهم محدودی از ارزش حاصل از صادرات این محصول می‌برد.

پتانسیل بالقوه ایران

این فعال با سابقه حوزه تجارت در پاسخ به سوالی مبنی بر اینکه به فرض رفع تحریم، کدام محصول پتانسیل حضور موفق در بازار جهانی را خواهد داشت، گفت: رفع مشکلات یعنی برقراری تعامل سازنده با دنیا. بدون تردید با رفع موانع پیش روی تعامل ایران و سایر کشورهای دنیا، جذب سرمایه خارجی به کشور و تولید محصولات جدید با اتکا به فناوری‌های نوین ممکن می‌شود. در همین حال رفع مشکلات به این معناست که ایران جزوی از زنجیره تامین تولید دنیا خواهد بود. وی افزود: چنانچه مشکلات در تعاملات جهانی مرتفع شود در گام نخست باید برای تعریف مگاپروژه‌ها در داخل کشور، اقدام کرد. با تعریف پروژه‌های بزرگ در کشور عملاً امکان ارتقا صادرات ایران در بازار جهانی مهیا خواهد شد. محصولات تولید شده در این مگاپروژه‌ها، جایگاه خود را در بازار جهانی پیدا خواهند کرد. مودودی گفت: ایران از ظرفیت ویژه‌ای برای تولید محصولات مختلف در مقیاس رقابت‌پذیر در سطح جهانی برخوردار است اما تحقق این هدف نیازمند جذب سرمایه و جلب مشارکت از سوی طرف‌های خارجی است. به عنوان نمونه ایران در سال‌های گذشته برای تولید تجهیزات پزشکی، گام‌های خوبی برداشته اما فعالیت در چنین صنایعی با هدف تولید محصول رقابت‌پذیر نیازمند جلب سرمایه و مشارکت جهانی است.

وی افزود: صنایع واجد جذابیت در ایران بسیار متنوع هستند. به عنوان نمونه می‌توان در حوزه کشت گیاهان گلخانه‌ای و همچنین پرورش انواع گل، سیفی‌جات و... سرمایه‌گذاری کرد. به فرض رفع تحریم و برقراری تعامل سازنده با دنیا، هر کدام از صنایع مورد بحث به سرعت جایگاه ویژه‌ای در بازار جهانی خواهند یافت. یا حتی می‌توان تولید خاویار را به حوزه‌ای پر سود در تجارت خارجی بدل کرد. هر کدام از ظرفیت‌های یاد شده چنانچه سرمایه و تعامل جهانی همراه باشد، ما را به سرعت به قطب تجارت جهانی در تولید آن محصول تبدیل خواهد کرد. مثال برای بیان ظرفیت‌های ایران برای حضور سریع و ماندگار در بازار رقابت جهانی بسیار است. هر چند تحقق این هدف تنها با اتکا به تغییر نگرش‌ها ممکن می‌شود. این دست اقدامات از یک سو سبب صادراتی کشور را متنوع می‌کند. از سوی دیگر نیز بازارهای هدف صادراتی را متنوع خواهد کرد. اما در موقعیت کنونی با توجه به چالش‌های جدی پیش روی تولید و تعامل با دنیا، عملاً آینده بازارهای کنونی صادراتی نیز در خطر و ابهام قرار دارد.

پلتفرم‌های رمزارزی باید انطباقی در سطح بانک‌ها داشته باشند

۲۷ شهریور - مالی ۳

دولت هند با صدور دستورالعمل‌های تازه از سوی واحد اطلاعات مالی (FIU)، صرافی‌ها و پلتفرم‌های فعال در حوزه رمزارز را ملزم به انجام ممیزی‌های امنیت سایبری کرده است.

این اقدام نشان‌دهنده افزایش سطح انطباق نظارتی در صنعت دارایی‌های دیجیتال و هم‌تراز شدن آن با الزامات سخت‌گیرانه‌ای است که برای بانک‌ها تعریف شده است.

بر اساس گزارش منتشرشده در تاریخ ۱۷ سپتامبر، تمامی ارائه‌دهندگان خدمات دارایی دیجیتال مجازی (VDA) از جمله صرافی‌ها، متولیان و واسطه‌ها باید حساب‌رسان رسمی را برای بررسی زیرساخت‌های امنیتی خود به کار گیرند. این حساب‌رسی‌ها زیر نظر CERT-In، نهاد وابسته به وزارت الکترونیک و فناوری اطلاعات هند، انجام می‌شود و تکمیل آن برای ثبت نام در FIU الزامی خواهد بود.

دلیل اجرای ممیزی‌های اجباری

به گفته هان‌شال بوت، شریک در شرکت مشاوره حقوقی P.R. Bhuta & Co، این تصمیم به احتمال زیاد در واکنش به افزایش سرقت‌های رمزارزی در برخی صرافی‌ها اتخاذ شده است. او توضیح داد که رعایت دقیق دستورالعمل‌های صادره در ۲۸ آوریل ۲۰۲۲، مانند ثبت گزارش‌های ورود به سیستم و نگهداری داده‌ها برای مدت زمان مشخص، می‌تواند به نهادهای تحقیقاتی در ردیابی وجوه غیرقانونی و معاملات پیچیده در بازار رمزارز کمک کند.

طبق داده‌های پلتفرم Giottus، جرایم مرتبط با رمزارز اکنون ۲۰ تا ۲۵ درصد از کل جرایم سایبری در هند را تشکیل می‌دهند. مجرمان اغلب با استفاده از بازارهای دارکنت، کوین‌های حریم خصوصی‌محور، سرویس‌های میکسر و صرافی‌های بدون نظارت قوی، تلاش می‌کنند جریان سرمایه‌های غیرقانونی را پنهان کنند.

تغییر در چارچوب نظارتی

FIU همچنین گواهی «مناسب و مناسب» را با مدرک جدیدی تحت عنوان «اعتباربخشی شریک برای انطباق و اعتماد» جایگزین کرده است. این تغییر نشان می‌دهد که دولت تمرکز بیشتری بر رعایت استانداردهای نظارتی و مسئولیت‌پذیری ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزی دارد.

با این حال، برخی کارشناسان حقوقی نسبت به کارآمدی این اقدامات تردید دارند. آنها می‌گویند حسابرسی که بیشتر با سیستم مالی سنتی کار کرده‌اند، ممکن است نتوانند به‌طور کامل چالش‌های خاص رمزارز مانند مدیریت کلیدهای خصوصی یا ضعف‌های امنیتی مرتبط با بلاکچین را پوشش دهند.

چالش‌های مالیاتی و تردیدهای قانونی

علاوه بر مسائل امنیتی، صنعت رمزارز در هند با فشارهای مالیاتی و ابهام‌های قانونی نیز مواجه است. سود حاصل از معاملات رمزارز مشمول مالیات ۳۰ درصدی است و همچنین ۱ درصد مالیات بر منبع (TDS) از هر تراکنش کسر می‌شود.

در لایحه درآمد ۲۰۲۵، دارایی‌های دیجیتال مجازی (VDA) به‌طور رسمی تعریف شده‌اند و مسئولیت گزارش‌دهی برای نهادهای فعال در این حوزه مشخص شده است. با این حال، مقامات هندی همچنان نسبت به ریسک‌های سیستمیک و تهدیدهای بالقوه رمزارزها محتاط هستند. در یک سند دولتی تأکید شده است که حتی در صورت اعمال ممنوعیت، معاملات غیرمتمرکز متوقف نخواهند شد و نظارت کامل بر این بازار دشوار خواهد بود.

همچنین این سند به نگرانی‌ها درباره قانون احتمالی استیبل‌کوین در ایالات متحده اشاره کرده که می‌تواند پرداخت‌های جهانی را مختل کرده و بر زیرساخت‌های پرداخت داخلی هند تأثیر بگذارد.

برای فشار بیشتر به ایران؛ آمریکا معافیت تحریمی بندر چابهار برای هند را لغو کرد

۲۸ شهریور - ایسنا

وزارت امور خارجه آمریکا اعلام کرد که معافیت تحریمی صادر شده برای هند در سال ۲۰۱۸ جهت فعالیت در بندر چابهار ایران با هدف اعمال «فشار حداکثری» علیه ایران لغو شده است.

سفر برنامه‌ریزی شده مذاکره‌کنندگان تجاری آمریکا به دهلی‌نو که قرار بود از ۲۵ تا ۲۹ اوت، انجام شود، لغو شد. آمریکا در ۱۹ سپتامبر (۲۸ شهریور) معافیت تحریمی بندر چابهار ایران را لغو کرد که در سال ۲۰۱۸ برای هند صادر شده بود. این اقدام از ۲۹ سپتامبر اجرایی می‌شود و رسانه‌های هندی آن را ضربه دیگر دولت «دونالد ترامپ» رئیس‌جمهور آمریکا به اقتصاد این کشور آسیایی توصیف کرده‌اند.

خبرگزاری ای‌ان‌آی در این باره گزارش داد: طبق بیانیه وزارت امور خارجه آمریکا در این باره، اپراتورهای بندر چابهار در ایران از ۲۹ سپتامبر با تحریم‌های آمریکا مواجه خواهند شد.

«توکاس پیگوت» معاون سخنگوی وزارت امور خارجه آمریکا در بیانیه‌ای در راستای سیاست ضدایرانی ترامپ موسوم به «کارزار فشار حداکثری» عنوان کرد: وزیر امور خارجه آمریکا طبق سیاست فشار حداکثری رئیس‌جمهور ترامپ معافیت از تحریم‌هایی که در سال ۲۰۱۸ ذیل قانون آزادی ایران و مقابله با اشاعه تسلیحات کشتار جمعی برای کمک به بازسازی افغانستان و توسعه اقتصادی صادر شده بود را لغو می‌کند که از ۲۹ سپتامبر اجرایی خواهد شد. با اجرایی شدن این لغو معافیت، اداره‌کنندگان بندر چابهار یا کسانی که به فعالیت‌های دیگر توصیف‌شده در قانون یادشده می‌پردازند، در معرض اعمال تحریم‌ها ذیل این قانون قرار می‌گیرند.

در این بیانیه ادعا شده است که این اقدام برای هدف قرار دادن شبکه مالی نیروهای مسلح ایران و اعمال «فشار حداکثری» بر این کشور انجام گرفته است.

وزارت امور خارجه آمریکا در این بیانیه واهی مدعی شد: «آمریکا امروز با هدف قرار دادن یک شبکه مالی غیرقانونی به همراه چندین فرد و نهاد در هنگ‌کنگ و امارات متحده عربی با فعالیت‌های "ثبات‌زدای" ایران به مقابله می‌پردازد. این شبکه‌ها فروش نفت ایران را تسهیل کرده‌اند که برای نیروهای قدس سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، وزارت دفاع و لجستیک نیروهای مسلح ایران سودآوری دارد. از این پول‌ها برای حمایت از نیروهای نیابتی تروریستی منطقه و توسعه سامانه‌های تسلیحانی استفاده می‌شود که برای نیروهای آمریکایی و متحدان ما خطرآفرین است.» رسانه هندی نوشت: این اقدام برای به انزوا کشاندن ایران انجام شده است که ممکن است تاثیر چشمگیری بر سرمایه‌گذاری‌های راهبردی هند در بندر چابهار داشته باشد.

بندر چابهار در جنوب شرق ایران در نزدیکی بندر گوادر واقع شده است و به دلیل مزایای راهبردی و لجستیکی آن حائز اهمیت است. این بندر شامل دو پایانه به نام‌های شهید کلاتری و شهید بهشتی است که هر یک از پنج اسکله دارند که ظرفیت بالایی برای حمل‌ونقل کالاهای تجاری ایجاد می‌کند.

هند در سال ۲۰۱۴ با یک توافق ۱۰ سال با ایران اداره این بندر را بر عهده گرفت. این توافق موجب کنترل هند بر پایانه شهید بهشتی شد.

کاهش قیمت برنج هندی

۲۸ شهریور - ایسنا

قیمت برنج صادراتی هند، هفته جاری تحت تاثیر تقاضای ضعیف و عرضه فراوان به پایین ترین سطح خود در بیش از سه سال گذشته رسید.

قیمت برنج هندی پاربویل شده (نیم جوش) با پنج درصد شکستگی، هفته جاری بین ۳۵۴ تا ۳۶۲ دلار در هر تن بود که نسبت به قیمت ۳۶۷ تا ۳۷۱ دلار هفته گذشته که پایین ترین سطح از ژوئن ۲۰۲۲ بود، کاهش یافته است. برنج سفید هندی با پنج درصد شکستگی، هفته جاری بین ۳۶۹ تا ۳۷۵ دلار در هر تن قیمت داشت.

«همانشو آگاروال»، یکی از صادرکنندگان بزرگ برنج، گفت: تقاضای صادرات، تحت تاثیر گرانی برنج هندی نسبت به عرضه از پاکستان و تایلند، بسیار پایین است.

داده های رسمی، چهارشنبه نشان داد که ذخایر برنج هند در انبارهای دولتی بیش از ۱۴ درصد نسبت به سال میلادی گذشته افزایش یافته و به بالاترین رکوردش در اوایل سپتامبر رسیده است.

نرخ برنج ویتنام نیز به پایین ترین حد خود در یک ماه گذشته کاهش یافت.

طبق اعلام انجمن غذای ویتنام، برنج پنج درصد شکسته ویتنام با قیمت ۴۴۰ تا ۴۵۰ دلار در هر تن عرضه شد که پایین ترین سطح آن از ۲۱ ماه اوت است و نسبت به ۴۵۰ تا ۴۵۵ دلار در هفته پیش کاهش یافته است.

یک تاجر مستقر در شهر هوشی مین ویتنام، گفت: قیمت ها بیش از دو هفته پس از آغاز تعلیق ۶۰ روزه واردات فیلیپین، با وجود عرضه جهانی قوی، بیشتر کاهش یافت.

داده های گمرک، پنجشنبه نشان داد که ویتنام در نیمه اول سپتامبر، ۲۳۴ هزار و ۳۲ تن برنج به ارزش ۱۱۲,۵ میلیون دلار صادر کرده است. این امر، میزان صادرات برنج ویتنام را در سال منتهی به ۱۵ سپتامبر به ۶,۶ میلیون تن افزایش داد که ۱,۵ درصد نسبت به سال میلادی گذشته، افزایش داشته است. با این حال، اداره گمرک در گزارشی اعلام کرد: ارزش صادرات برنج در این دوره ۱۷ درصد کاهش یافته و به ۳,۳۷ میلیارد دلار رسیده است.

برنج تایلند با پنج درصد شکستگی، از محدوده ۳۵۵ تا ۳۶۵ دلار در هفته گذشته، به ۳۶۰ دلار در هر تن رسید. یک تاجر مستقر در بانکوک گفت: قیمت‌ها همچنان ضعیف هستند، اگرچه می‌توانند بالاتر باشند اما قیمت‌های داخلی کاهش یافته است.

طبق گزارش رایس نیوز تودی، قیمت برنج داخلی در بنگلادش با وجود ذخایر بی‌سابقه، همچنان بالا باقی ماند و فشار بر مصرف‌کنندگان را افزایش داد. قیمت‌ها حتی با وجود واردات مجدد و برداشت فراوان از نوامبر سال ۲۰۲۴ که ذخایر را به بالای ۲,۲ میلیون تن رساند، کاهش نیافته‌اند.

داده‌ها نشان می‌دهد که این ذخایر هنوز ۱۵ تا ۲۰ درصد بیشتر از یک سال پیش هستند.

«چابهار» و فرصت‌های ژئواقتصادی؛

نقطه استراتژیک ایران در پهنه اقتصادی اقیانوس هند

۳۰ شهریور — تسنیم

بندر چابهار در کرانه مکران، فرصتی نادر برای بازتعریف جایگاه اقتصادی ایران در پهنه اقیانوس هند دارد؛ این بندر یک دارایی ژئواکونومیک است که در صورت مدیریت هوشمندانه می‌تواند گردشگری ساحلی و زنجیره‌های تولید و لجستیک را هم‌زمان روشن کند.

بندر چابهار در کرانه مکران، به عنوان تنها بندر اقیانوسی ایران فرصتی نادر برای بازتعریف جایگاه اقتصادی ایران در پهنه اقیانوس هند دارد؛ دسترسی مستقیم به آب‌های آزاد و پل بودن برای افغانستان و آسیای میانه، این بندر را به یک دارایی ژئواکونومیک تبدیل کرده که در صورت مدیریت هوشمندانه می‌تواند گردشگری ساحلی و زنجیره‌های تولید و لجستیک را هم‌زمان روشن کند. اما این گذار پیامدهایی زیست‌محیطی، زیرساختی و سیاسی دارد که باید پیشاپیش مدیریت شوند.

چابهار، بیش از یک بندر است؛ این مکان نقطه تلاقی ژئوپلیتیک و ژئواکونومیک است که دسترسی مستقیم به آب‌های آزاد را با پیوندهای بالقوه به افغانستان و آسیای میانه ترکیب می‌کند. آنچه امروز پیش روی سیاست‌گذاران

و سرمایه‌گذاران است، فرصت نادری است برای تبدیل مزیت جغرافیایی به قدرت رقابتی «از مسیرهای ترانزیتی جدید تا بازارهای صادراتی تازه و پیوستن به شبکه‌های زنجیره ارزش جهانی». این موضع ویژه در کنار چشم‌انداز منطقه‌ای، چابهار را به کانونی تبدیل کرده که می‌تواند بار مهمی از تحرک اقتصادی ملی را به دوش کشد.

ظرفیت‌های اقتصادی ساحل مکران فراتر از تنها یک حوزه است؛ گردشگری تجربه‌محور، صنایع پایین‌دستی انرژی، صنایع تبدیلی محلی، لجستیک و هاب ترانزیتی، هر یک می‌توانند موتورهای اشتغال و ارزش‌افزوده باشند. اما تبدیل این پتانسیل‌ها به نتایج ملموس، مشروط به پیوند زیرساخت‌ها (مهم‌تر از همه اتصال ریلی و شبکه لجستیکی)، ایجاد زنجیره تأمین داخلی و سیاست‌گذاری هوشمندانه است که از سرمایه‌گذاری خارجی به‌عنوان اهرم استفاده کرده و نه به‌عنوان تنها منبع رشد.

هم‌زمان توسعه دریامحور در مکران یک معادله چندمتغیره است که بدون حفاظت از سرمایه طبیعی و اجتماعی به شکست می‌انجامد. زیست‌بوم‌های ساحلی و دریایی، معیشت جوامع محلی و تاب‌آوری اقلیمی باید در همه مراحل برنامه‌ریزی و اجرا جایگاه مرکزی داشته باشند؛ توسعه‌ای که سود آن از منطقه فرار کند یا به تخریب ساحل بینجامد، دستاوردی ناپایدار خواهد بود. بنابراین ترکیب الزامات محیط‌زیستی، استانداردهای بین‌المللی و مشارکت مردم محلی پیش‌شرط مشروعیت و دوام هر پروژه‌ای است.

این گزارش ضمن تمرکز بر ظرفیت‌ها و فرصت‌های چابهار، نقشه راهی عملیاتی پیشنهاد خواهد داد و آن را در برابر بنادر رقیب منطقه‌ای مقایسه می‌کند؛ هدف نشان دادن چگونگی تبدیل مزیت تاریخی مکران به مزیت رقابتی پایدار، با تأکید بر هم‌افزایی میان گردشگری، انرژی، تولید، سرمایه‌گذاری و حمل و نقل است و همچنین ارائه پیشنهادهایی که هم جاه‌طلبانه و هم قابل اجرا باشند.

برتری کلیدی و ضعف ساختاری فعلی چابهار

چابهار تنها بندر ایران با دسترسی مستقیم به آب‌های آزاد (بدون عبور از تنگه هرمز) و ظرفیت تبدیل شدن به هاب ترانزیتی برای افغانستان و آسیای مرکزی است که این موضوع می‌تواند به عنوان یک برتری کلیدی مطرح شود و حجم عملیاتی بندر چابهار ظرف چند سال گذشته رشد چشمگیر داشته اما هنوز به مقیاس رقبا نرسیده و نیاز فوری به اتصال ریلی و تقویت زنجیره تأمین محلی دارد که این موضوع نیز در حال حاضر به عنوان یک ضعف ساختاری مطرح است.

بندر «گوادر» کشور پاکستان، به عنوان رقیب منطقه‌ای بندر چابهار، با پشتوانه بزرگ سرمایه‌گذاری چینی (CPEC) پروژه‌های بلندپروازانه دارد اما با چالش‌های امنیتی و زیرساختی روبه‌روست. بنادر «جبل‌علی» امارات و «صلاله» عمان هم به عنوان دیگر رقبا هاب‌های تثبیت شده^۱ ترانزیت یا ترانشیپمنت در منطقه هستند.

جایگاه استراتژیک و ظرفیت‌های زیرساختی

در مجموعه بنادر «شهید بهشتی» و «شهید کلانتری» چابهار در سال‌های اخیر مدیریت یکی از ترمینال‌ها به شرکت‌های هندی واگذار شده و ظرفیت و ترافیک ظرف چند سال رشد کرده است. طرح‌های توسعه ظرفیت ظرف چند سال آینده به‌منظور رسیدن به مقیاس چند صدهزار TEU و اتصال ریلی به شبکه داخلی در دستور کار است. خط ریلی چابهار - زاهدان اگر به بهره‌برداری کامل برسد (که مطابق اعلام منصور بیجار، استاندار سیستان و بلوچستان احتمالاً تا پایان سال ۱۴۰۴ این موضوع محقق خواهد شد)، دسترسی ارزان‌تر و مستقیم به بازارهای داخلی و سپس آسیای میانه را فراهم خواهد کرد.

بندر «گوادر» پاکستان پروژه ملی-چینی با سرمایه‌گذاری کلان تحت چتر CPEC؛ از منظر افق بلندمدت هدف تبدیل شدن به کریدور چین-خلیج/اقیانوس را دارد؛ اما ظرفیت عملیاتی کنونی هنوز کوچک‌تر از آن است که چرخ اقتصاد محلی را مستقل بچرخاند؛ علاوه بر این، پروژه با مسائل امنیتی و نارضایتی محلی روبه‌رو بوده است. جبل‌علی (دبی/DP World) با ظرفیت ده‌ها میلیون TEU و شبکه وسیع ترانزیتی، هاب ترانشیپمنت منطقه است؛ صلاله مرکز ترانشیپمنت عمان است (سالانه چند میلیون TEU)، موندرا بزرگ‌ترین بندر تجاری هند خصوصی است (ظرفیت چند میلیون TEU)، بندرعباس بزرگ‌ترین بندر ایران در خلیج فارس است و حجم قابل‌توجهی از TEUهای کشور را مدیریت می‌کند. این بنادر از نظر ظرفیت عملیاتی و شبکه لجستیکی به‌مراتب جلوتر از چابهار هستند.

چابهار «مزیت دسترسی جغرافیایی و سیاسی» دارد و رقبا برتری در مقیاس عملیاتی، ترانشیپمنت و شبکه لجستیکی دارند. تبدیل مزیت جغرافیایی به مزیت رقابتی نیازمند سرمایه‌گذاری هدفمند، تسریع اتصال ریلی و ایجاد زنجیره ارزش محلی است.

گردشگری و توریسم دریایی؛ فرصت و محدودیت‌ها

سواحل مکران دارای سواحل بکر، میراث فرهنگی بومی و زیست‌بوم‌های ارزشمنداند که می‌توانند گردشگری تجربه‌محور، دریایی و فرهنگی (eco / community-based) را رشد دهند. اتصال گردشگری با توسعه بنادر به‌ویژه با رفت‌وآمد مسافری و توسعه کروزهای منطقه‌ای می‌تواند درآمد محلی را سریع‌تر توزیع کند.

اما توسعه بندری صنعتی بدون برنامه تهیه و مدیریت زیست‌محیطی می‌تواند گردشگری طبیعت‌محور را نابود کند. لذا توسعه بندری و توسعه توریسم باید با تفکیک کاربری، حفاظت از زیستگاه‌های ساحلی (مانند سواحل گلی و مرجان‌ها) و ظرفیت‌سازی جوامع محلی همراه شود. مطالعات محلی نشان می‌دهد آلودگی رسوبات و فلزات سنگین در برخی تالاب‌ها و عرصه‌های ساحلی قابل‌توجه است.

محیط زیست دریایی؛ شکنندگی و هزینه‌های پنهان

در حوزه محیط زیست دریایی، آلودگی ناشی از کشتی‌ها و عملیات بندری، تغییر در رسوب‌گذاری و جریان‌های ساحلی به دلیل ساخت موج‌شکن‌ها و اسکله‌ها، فشار بر زیستگاه‌های حساس (منگروها، مرجان‌ها و نواحی تخم‌ریزی آبزیان) به عنوان ریسک‌های اصلی مطرح است. مطالعات منطقه‌ای نشان از وجود آلاینده‌های فلزی در رسوبات اطراف خلیج چابهار دارد؛ بنابراین هر واحد توسعه باید برنامه پایش مستقل و مکانیسم جبران خسارت زیست‌محیطی داشته باشد.

بنادر بزرگ منطقه مثل جبل‌علی سال‌هاست روی مدیریت پسماند، تصفیه آب و کاهش آلودگی سرمایه‌گذاری کرده‌اند؛ چابهار باید از ابتدا استانداردهای زیست‌محیطی بین‌المللی را شرط سرمایه‌گذاری قرار دهد تا هزینه‌های بازسازی و کاهش اعتبار اجتماعی را در آینده نپردازد.

حمل‌ونقل و لجستیک و کریدورها

تکمیل و راه‌اندازی مسیر ریلی چابهار - زاهدان و در ادامه اتصال به شبکه شمالی - جنوبی نقطه‌عطفی است که هزینه حمل به افغانستان و آسیای میانه را کاهش می‌دهد و چابهار را به گزینه جذاب‌تری برای واردکنندگان و صادرکنندگان تبدیل می‌کند؛ پیش‌بینی می‌شود سال اول بهره‌برداری حجم قابل‌توجهی بار جذب کند و در افق ۲۰ ساله به مقادیر بسیار بزرگ‌تری برسد.

گوادر بخشی از چشم‌انداز یک کریدور بزرگ به‌هم‌پیوسته (CPEC) است که باید از طریق شبکه زمینی به چین وصل شود؛ اما اجرای کامل کریدور با چالش‌های مالی، امنیتی و عملیاتی روبروست. بنابراین در میان‌مدت، چابهار می‌تواند گزینه قابل‌استفاده‌تری برای برخی بازارها مثلاً افغانستان، برخی کشورهای آسیای مرکزی و حتی هند باشد.

سرمایه‌گذاری، مالکیت و بازیگران بین‌المللی

مشارکت هند در توسعه ترمینال‌ها و اعتبارات بانکی جزو واقعیت‌های اجرایی است؛ در ۲۰۱۶ بسته همکاری چندجانبه‌ای شکل گرفت و در ۲۰۲۴ قراردادی ۱۰ ساله برای مدیریت بلندمدت امضاء شد که چارچوب ثبات بیشتری فراهم می‌کند که این همکاری‌ها هم مزیت سیاسی-اقتصادی و هم ریسک‌های وابستگی را به همراه دارند.

در الگوی سرمایه‌گذاری بندر گوادر پاکستان اما سرمایه‌گذاری بزرگ چینی و پروژه‌های دولتی با مقیاس بسیار بالا؛ اما وابستگی به یک شریک بزرگ و مشکلات محلی و امنیتی می‌تواند توسعه «کاربردی» آن را کند کند.

پیشنهاد کلیدی در این شرایط این است که جذب سرمایه متنوع خارجی و داخلی، قراردادهای مرحله‌بندی شده و تضمین‌های محیطی و اجتماعی شرط بستن قراردادها در بندر چابهار باشد تا منافع بلندمدت منطقه تثبیت شود.

ریسک‌ها و معادلات ژئوپلیتیکی

وابستگی به سرمایه‌گذاری خارجی مثلاً قراردادهای هندی یا شرکای دیگر، می‌تواند در مواجهه با تحریم‌ها و تغییر سیاست‌های بین‌المللی آسیب‌پذیر باشد؛ لازم است سناریوهای متنوع تامین مالی و عملیاتی آماده باشند.

مناطق ساحلی مکران دارای تنش‌های اجتماعی و معیشتی‌اند؛ توسعه اقتصادی باید سیاست‌های شفاف تقسیم منافع و استخدام بومی را تضمین کند تا بذر نارضایتی کاسته شود. همچنین تغییرات سطح دریا، طوفان‌ها و تأثیرات انسانی بر ماندگاری مجموعه‌های دریایی نیاز به برنامه‌ٔ تاب‌آوری (resilience) دارد.

نقشه عملیاتی پیشنهادی

نقشه عملیاتی توسعه اقتصاد دریامحور در سواحل مکران باید از زیرساخت شروع شود. اتصال کامل بندر اقیانوسی چابهار به شبکه ریلی سراسری و ایجاد کریدورهای زمینی - دریایی با کشورهای آسیای میانه و افغانستان، نخستین گام است. این اتصال، بندر را از یک نقطه تخلیه و بارگیری به یک هاب ترانزیتی واقعی تبدیل می‌کند؛ هابی که می‌تواند بخشی از جریان کالا و انرژی از خلیج فارس به اقیانوس هند را تغییر مسیر دهد و مزیت رقابتی نسبت به بندر گوادر و دیگر بنادر منطقه ایجاد کند.

گام دوم، شکل‌دهی به خوشه‌های صنعتی در پسرکرانه بندر و سواحل مکران است. صنایع پایین‌دستی پتروشیمی، شیلات، صنایع تبدیلی و مونتاژ باید با رویکرد «مجاورت با بندر» سازمان یابند. این خوشه‌ها علاوه بر اشتغال‌زایی، زنجیره ارزش را کوتاه کرده و به صادرات رقابتی کمک می‌کنند. توسعه مناطق آزاد، انبارهای هوشمند و مراکز توزیع لجستیکی پیشرفته، مکملی برای جذب سرمایه‌گذار خارجی خواهد بود و به چابهار برتری عملیاتی نسبت به بنادر رقیب می‌دهد.

هیچ نقشه‌ای بدون سرمایه انسانی کارآمد عملیاتی نمی‌شود. آموزش نیروی کار محلی، ایجاد مراکز مهارت‌آموزی دریایی، و تدوین استانداردهای بین‌المللی برای ایمنی، محیط‌زیست و کیفیت خدمات بندری، چابهار را در جایگاه یک «بندر کلاس جهانی» قرار می‌دهد. پذیرش گواهینامه‌های معتبر بین‌المللی و استفاده از فناوری‌های نوین مدیریت بندری، نه تنها ریسک را کاهش می‌دهد بلکه اعتماد سرمایه‌گذاران را افزایش می‌دهد.

آخرین حلقه نقشه عملیاتی، پیوند توسعه با محیط‌زیست و جوامع محلی است. ایجاد مناطق حفاظت‌شده دریایی، مدیریت پسماند بندری، و جلب مشارکت ساکنان برای پروژه‌های گردشگری پایدار، راهی است برای جلوگیری از بروز تضادهای اجتماعی و تخریب منابع طبیعی. این رویکرد، چابهار را از سرنوشت بنادر شلوغ ولی ناپایدار منطقه مصون می‌دارد و وجههٔ بین‌المللی آن را ارتقا می‌دهد.

چابهار به عنوان نقطه تلاقی ژئوپلیتیک و ژئواکونومیک

چابهار امروز نه فقط یک بندر که یک استراتژی ملی است؛ پیوندی میان اقتصاد ایران و اقتصادهای رو به رشد آسیای جنوبی و مرکزی. این جایگاه ژئوپلیتیک در صورت بهره‌برداری صحیح می‌تواند حلقهٔ اتصال زنجیره‌های ارزش جهانی به ایران باشد و کشور را از محدودیت‌های سنتی ترانزیت نجات دهد.

در حالی که بندر گوادر پاکستان و بنادر منطقه‌ای دیگر با حمایت‌های مالی خارجی و طرح‌های توسعه‌ای پرسرعت پیش می‌روند، چابهار می‌تواند با اتکا به موقعیت استراتژیک، سیاست‌گذاری هوشمندانه و ترکیب سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی، مزیت رقابتی پایدارتری بسازد. این بندر به دلیل عمق طبیعی، امنیت بالاتر و دسترسی مستقیم به شبکه‌های داخلی، پتانسیل دارد در بلندمدت جایگاه تثبیت‌شده‌تری نسبت به رقبای خود پیدا کند.

اقتصاد دریامحور در مکران تنها با اتکای به یک بخش به موفقیت نمی‌رسد. گردشگری، انرژی، تولید، حمل‌ونقل، محیط‌زیست و سرمایه‌گذاری باید در قالب یک اکوسیستم منسجم دیده شوند. این هم‌افزایی نه تنها بهره‌وری را افزایش می‌دهد بلکه باعث تثبیت حضور سرمایه‌گذاران و ارتقای استاندارد زندگی مردم بومی می‌شود.

چابهار و سواحل مکران می‌توانند به ویتترین توسعه نوین ایران بدل شوند؛ اما این مسیر تنها با اجرای دقیق نقشه عملیاتی و تداوم سیاست‌گذاری علمی ممکن است. تصمیم‌گیران، فعالان اقتصادی و نهادهای مدنی باید به این پروژه به عنوان سرمایه‌ای مشترک بنگرند و با ایجاد شفافیت، مشارکت عمومی و پایبندی به معیارهای جهانی، آینده‌ای را رقم بزنند که در آن ایران بازیگری اصلی در اقتصاد دریامحور منطقه باشد.

هند و اروپا در توافق تجارت آزاد به دنبال چه هستند ؟

۲۹ شهریور - ایرنا

نشریه آمریکایی «نشنال اینترست» در گزارشی نوشت چشم‌انداز نهایی شدن توافق تجارت آزاد میان اتحادیه اروپا و دهلی نو، اهمیت کریدور اقتصادی هند-خاورمیانه-اروپا (ایمک) را بیش از پیش نمایان می‌کند. ابتکاری که با هدف تقویت زنجیره تأمین، ایجاد مسیرهای جایگزین برای ترافیک دریایی و افزایش تجارت میان دو منطقه دنبال می‌شود.

کریدور اقتصادی هند-خاورمیانه-اروپا (IMEC یا ایمک) از زمان رونمایی در اجلاس سران گروه ۲۰ در ۲۰۲۳ به عنوان یکی از طرح‌های محوری تقویت داد و ستد میان قاره‌ها مطرح شده است. مقامات و سیاستمداران اروپایی و هندی، بویژه پس از دور تازه تماس‌ها میان اورسولا فون در لاین، رئیس کمیسیون اروپا، و نارندرا مودی، نخست‌وزیر هند، از لزوم تسریع در اجرای توافق تجارت آزاد و پیشبرد ایمک سخن گفته و آن را عاملی تعیین‌کننده در پیوند دوباره اقتصادها توصیف کرده‌اند.

این نشریه نوشت جورجیا ملونی، نخست‌وزیر ایتالیا، نیز با ایفای نقش میان‌آتلانتیکی بر لزوم خاتمه فوری مذاکرات توافق تجارت آزاد و اجرای برنامه مشترک ایتالیا-هند ۲۰۲۵-۲۰۲۹ و ایمک تأکید کرده است. به نوشته «نشنال اینترست»، ایمک فراتر از یک خط ریلی یا یک مسیر جاده‌ای است و مجموعه‌ای از بندرها، راه‌آهن‌ها و مسیرهای دریایی را دربر می‌گیرد که می‌تواند به تکمیل نقش کانال سوئز در حمل‌ونقل جهانی کمک کند.

در این گزارش آمده است که هشت امضاکننده اصلی ایمک شامل هند، امارات متحده عربی، عربستان سعودی، ایتالیا، آلمان، فرانسه، اتحادیه اروپا و ایالات متحده آمریکا متعهد به تعمیق تجارت هند-مدیترانه و ساخت زیرساخت‌های جاده‌ای و ریلی در شبه جزیره عربستان از امارات تا اردن شده‌اند. هدف اعلام شده، ایجاد شبکه‌ای است که در برابر اختلالات ژئوپلیتیک مقاومت بیشتری از خود نشان دهد و حجم فزاینده تجارت جهانی را مدیریت کند.

نشنال اینترست افزود: حامیان ایمک آن را ابزاری می‌دانند که می‌تواند ابتکار «گلوبال گیت‌وی» و برنامه شاخص ایتالیا موسوم به «طرح ماتئی» را حیاتی کند و در عین حال شتاب‌دهنده‌ای برای توافق تجارت آزاد اتحادیه اروپا و هند باشد. با این حال، ناظران هشدار می‌دهند که موانعی مانند ناپایداری منطقه خاورمیانه، زمان‌بر بودن طرح‌های بزرگ زیرساختی در عربستان سعودی و نبود نمایندگان اختصاصی میان برخی امضاکنندگان می‌تواند اجرای کامل ایمک را به تأخیر اندازد؛ اما به گفته تحلیل‌گران این مشکلات ماهیت تقویت‌کننده و چندبعدی ایمک را مخدوش نمی‌کند.

به نوشته این نشریه، حتی پس از راه‌اندازی کامل شاخه‌های زمینی ایمک، بخش بزرگ تجارت تجارت همچنان از طریق حمل‌ونقل دریایی حمل خواهد شد و ایمک در وهله نخست چارچوبی برای افزایش تبادلات تجاری هند و اروپا، تنوع‌بخشی زنجیره تأمین و کاهش وابستگی به مسیرها و بازارهای واحد فراهم می‌آورد. هند در دهه آتی از منظر رشد اقتصادی یکی از بازیگران اصلی جهان خواهد بود و اتحادیه اروپا نیز در پی کاهش وابستگی اقتصادی به چین و گسترش روابط با شرکای هم‌سویی مانند هند است.

نشنال اینترست ایمک را همگرایی منافع اقتصادی و راهبردی میان اروپا، هند، خاورمیانه و ایالات متحده توصیف کرده و یادآور شده است که دونالد ترامپ نیز از مدافعان این ابتکار بوده و آن را پروژه‌ای خودمحور خوانده که می‌تواند به یکی از بزرگ‌ترین مسیرهای تجاری تاریخ بدل شود. از منظر ژئوپلیتیک، ایمک هم‌چنین به عنوان توازنی در مقابل ابتکار چین موسوم به «کمربند و جاده» مطرح می‌شود.

این رسانه در پایان نوشت: ایمک با هم‌افزایی پروژه‌های بندری، ریلی و دریایی و پیوند دادن آنها با ابتکاراتی چون گلوبال گیت‌وی و توافق تجارت آزاد اتحادیه اروپا-هند، تلاشی بیش از یک مسیر واحد است و هدف آن بازآرایی بلندپروازانه‌تر الگوهای تجارت هند-مدیترانه در سطح جهانی توصیف می‌شود.

لغو معافیت تحریمی در کنار اسنپ‌بک/تحریم بندر چابهار، دامن اقتصاد هند و افغانستان را

می‌گیرد

۳۰ شهریور - هم‌میهن

ایران، یا بهتر بگوییم اقتصاد ایران، هفته اول پاییز را سخت شروع خواهد کرد؛ از پنجم مهر مکانیسم ماشه فعال خواهد شد و شش قطعنامه تحریمی شورای امنیت دوباره فعال خواهد شد و دو روز بعد از آن نیز معافیت تحریمی بندر چابهار در جنوب شرق ایران در استان سیستان و بلوچستان از سوی وزارت خارجه آمریکا لغو می‌شود.

ایران، یا بهتر بگوییم اقتصاد ایران، هفته اول پاییز را سخت شروع خواهد کرد؛ از پنجم مهر مکانیسم ماشه فعال خواهد شد و شش قطعنامه تحریمی شورای امنیت دوباره فعال خواهد شد و دو روز بعد از آن نیز معافیت تحریمی بندر چابهار در جنوب شرق ایران در استان سیستان و بلوچستان از سوی وزارت خارجه آمریکا لغو می‌شود.

هرچند فرانسه اعلام کرده که ایران تا روز فعال شدن مکانیسم ماشه فرصت دارد برای به تاخیر انداختن آن همکاری کند اما بعید است دولت آمریکا از تحریم بندر چابهار دست بردارد و در این میان جز ایران، افغانستان و بیشتر هند نیز دچار مشکلات اقتصادی خواهند شد چراکه بر روی این بندر و معافیت آن حساب باز کرده بودند.

راندیر جیسوال، سخنگوی وزارت خارجه هند، در این خصوص گفته: «ما بیانیه آمریکا درباره لغو معافیت تحریمی بندر چابهار را دیده‌ایم و در حال بررسی پیامدهای آن برای هند هستیم.» بندر چابهار همچنین نزدیکترین مسیر دریایی به کشورهای جنوب شرق آسیا، اروپا و آفریقا و حتی کشورهای آسیای میانه و افغانستان است. این بندر همچنین بهترین راه ترانشیپ کالا به بنادر دیگر خلیج فارس است و از آن به عنوان کلید توسعه شرق کشور نام می‌برند.

هفت سال پیش، در سال ۲۰۱۸ و در دوره اول ریاست جمهوری دونالد ترامپ، آمریکا بندر چابهار را به دلیل کمک به بازسازی و توسعه افغانستان که هنوز در آن سال طالبان بر آن مسلط نشده بود از تحریم‌هایی که برای ایران در نظر گرفته بود استثنا کرد. وزارت خارجه آمریکا در بیانیه‌ای اعلام کرده لغو معافیت تحریم‌های بندر چابهار در راستای سیاست فشار حداکثری برای منزوی کردن ایران است و بر همین اساس معافیت صادرشده ذیل قانون آزادی و مقابله با اشاعه ایران (IFCA) برای کمک به بازسازی افغانستان و توسعه اقتصادی منطقه لغو خواهد شد. آمریکا همچنین تهدید کرده از زمان اجرایی شدن این تحریم‌ها از هفتم مهر، هر فرد یا نهادی که در بندر چابهار فعالیت کند در معرض تحریم قرار خواهد گرفت.

اگر معافیت این بندر ادامه پیدا می‌کرد هند نیز منفعت می‌برد و با توجه به اینکه با پاکستان درگیری مرزی داشت، می‌توانست از طریق بندر چابهار با هزینه کمتر به بازارهای منطقه دسترسی پیدا کند.

اردیبهشت سال ۱۴۰۳، آخرین روزهای حضور ابراهیم رئیسی در دولت بود که یک قرارداد ۱۰ ساله بین وزیر راه و شهرسازی ایران با وزیر بنادر، کشتیرانی و آبراهه‌های هند بسته شد تا این کشور در بندر چابهار سرمایه‌گذاری کنند. ایران و هند در سال ۲۰۱۶، دو سال قبل از معاف شدن این بندر از تحریم‌ها توافق‌نامه‌ای امضا کرده بودند که قرارداد سال گذشته در حقیقت امضای یک قرارداد بلندمدت برای تجهیز بندر شهید بهشتی چابهار می‌شد تا حمل‌ونقل و کریدور شمال- جنوب توسعه پیدا کند و وزیر هندی نیز تضمین کرده بود که شخصاً بر توسعه این بندر نظارت کند، چراکه این اولین بندر خارجی بود که هندی‌ها مدیریت آن را در دست می‌گرفتند.

جالب آنکه درست یک سال بعد در اردیبهشت امسال معاون سخنگوی وزارت خارجه آمریکا درباره قرارداد ده‌ساله بین ایران و هند اعلام موضع کرد و گفت تحریم‌های آمریکا علیه ایران همچنان پابرجا هستند و هر نهادی که در اندیشه تعامل تجاری با ایران است لازم است از خطرهای احتمالی که به روی خودشان می‌گشایند و خطرات بالقوه تحریم‌ها آگاه باشند.

اهمیت چابهار برای هند و افغانستان

بندر چابهار نزدیک‌ترین بندر ایران به کشور هند است که در آب‌های آزاد قرار دارد و کشتی‌های بزرگ می‌توانند در آب پرعمق آن به راحتی پهلو بگیرند. این بندر، یکی از بخش‌های مهم پروژه ۷۲۰۰ کیلومتری طرح «کریدور حمل‌ونقل بین‌المللی شمال - جنوب (INSTC)» است که می‌تواند هند را از سمت ایران به کشورهای افغانستان، روسیه، آسیای مرکزی و سپس به اروپا متصل کند. در سال‌های اخیر حجم مبادلات کالا در بندر چابهار به ۸ میلیون تن رسید و قرار بود ظرفیت این بندر از ۱۰۰ هزار به ۵۰۰ هزار TEU برسد و حتی پیش‌بینی شده بود تا نیمه اول سال ۱۴۰۵، بندر چابهار به شبکه ریلی کشور متصل شود.

در حقیقت هندی‌ها نیز از سال ۲۰۰۳ پیشنهاد توسعه چابهار را مطرح کرده بودند که در نهایت ایران، هند و افغانستان در زمان دولت اول حسن روحانی و بعد از برجام در سال ۱۳۹۵، معاهده‌ای برای توسعه بندر چابهار با عنوان «موافقت‌نامه تأسیس دالان حمل‌ونقل و گذر بین‌المللی» امضا کردند که براساس آن قرار بود هند ۸۵ میلیون دلار برای تجهیز آن سرمایه‌گذاری کند که از طرف آنها خیلی جدی گرفته نشد. یکی از دلایل اصلی آن را می‌توان خروج آمریکا از برجام و شروع تحریم‌های ایران از اردیبهشت سال ۱۳۹۷ دانست که هند را مجبور کرد رابطه اقتصادی خود را با ایران کاهش دهد اما معافیت تحریم‌های بندر چابهار در هفت سال پیش راه را برای ورود هند به این بندر باز کرد.

بندر چابهار در نزدیکی بندر گوادر قرار دارد که دارای دو پایانه «شهید کلانتری» و «شهید بهشتی» است که هر کدام از آنها پنج اسکله دارند که براساس توافق ده‌ساله صورت گرفته با ایران، کشور هند کنترل پایانه بهشتی را در اختیار داشت.

آنچه برای هند در بندر چابهار اهمیت داشت توسعه پایانه شهید بهشتی این بندر بود، به دلیل نزدیکی سیستان و بلوچستان به دریای عمان، هند می‌توانست از این مسیر به افغانستان و همچنین آسیای میانه دسترسی پیدا کند و هیچ ارتباط خاکی با دشمن همیشگی خود پاکستان نداشته باشد. هند قرار بود ۳۷۰ میلیون دلار در تجهیز اسکله شهید بهشتی سرمایه‌گذاری کند، آنها همچنین تعهد داده بودند دو میلیارد دلار نیز در پروژه‌های ریلی و بندری کشور سرمایه‌گذاری کنند.

براساس آنچه که رسانه‌های هندی پیش‌بینی کرده‌اند با لغو معافیت بندر چابهار، سرمایه‌گذاری‌های این کشور در این پروژه به خطر افتاده و آینده اتصال هند به منطقه آسیای مرکزی و اروپا از این طرح را نابود کرده است؛ هرچند بنا به گزارش دی‌ماه سال ۱۴۰۲ مرکز پژوهش‌های مجلس، هند به بسیاری از تعهدات مالی خود نیز عمل نکرده بود.

البته بنابر آنچه که مرکز پژوهش‌های مجلس گزارش داده معافیت‌هایی که آمریکا در بندر چابهار برای هند لحاظ کرده بود زیاد نبود و این کشور تنها می‌توانسته اپراتوری این بندر، تامین نفت و گاز از ایران فقط برای صادرات به افغانستان، توسعه راه‌آهن چابهار-زاهدان با محدودیت‌های بسیار گسترده مثل عدم تامین مواد خام و فلزی این پروژه از ایران، درگیرنشدن نظام بانکی و بانک مرکزی ایران در فعالیت‌های مالی و بانکی این پروژه، استفاده صرف از این مسیر حمل و نقلی برای ارسال کالاهای بشردوستانه به افغانستان و همچنین عدم نقش‌آفرینی نهادهای تحریم‌شده نظیر قرارگاه سازندگی خاتم الانبیا(ص) در این پروژه را بر عهده بگیرد.

یک سال بعد از آنکه آمریکا از تحریم‌های بندر چابهار چشم‌پوشی کرد، افغانستان نیز به سرعت مسیر صادرات به کشور هند را از این بندر آغاز و تلاش کرد اقتصاد خود را از این مسیر شکوفا کند. با روی کار آمدن دولت طالبان در افغانستان، آنها اعلام کردند که در بندر چابهار سرمایه‌گذاری ۳۵ میلیون دلاری خواهند کرد و دلیل آن کاهش وابستگی آنها از بندر کراچی پاکستان است.

آنها بر روی راه‌آهن خواف-هرات که یک شرکت ایتالیایی بر روی آن سرمایه‌گذاری کرده و سپس راه‌آهن چابهار-زاهدان که هم‌مرز افغانستان است حساب باز کرده بودند و هند نیز برای توسعه آن تعهد داده بود که یک میلیارد و

۶۰۰ میلیون دلار سرمایه‌گذاری کند. جاده زرنج-دل‌آرام، که توسط هندی‌ها تکمیل شده قرار بود بندر چابهار را به شهرهای هرات، قندهار، کابل و مزار شریف متصل کند.

مشکل جغرافیایی افغانستان این است که به دلیل اختلاف با پاکستان از نظر تجارت زمینی با مشکل روبه‌رو است به همین دلیل بر روی مسیر بندر چابهار حساب ویژه‌ای باز کرده است. خان جان الکوزی، معاون اتاق تجارت و صنایع افغانستان گفته بیشترین تجارت بین افغانستان و هند از بندر چابهار انجام می‌شود. او گفته: «هرچند مسیر بندر واگه پاکستان نزدیک‌ترین راه تجارتي بین هند و افغانستان است، اما بعد از اینکه این مسیر به دلیل تنش‌ها میان دهلی‌نو و اسلام‌آباد دچار مشکل شد، افغانستان از مسیر چابهار برای صادرات استفاده می‌کند. بیشتر واردات به افغانستان از بندرعباس انجام می‌شود اما صادرات افغانستان از مسیر چابهار است.»

معاون اتاق تجارت و صنایع افغانستان عنوان کرده حالا که تحریم‌های بندرچابهار برگشته این کشور مجبور است از مسیر جبل علی و آسیای میانه صادرات داشته باشد که برای آنها بسیار دور است و گران تمام می‌شود و تاثیر منفی بر تجارت افغانستان و منطقه خواهد گذاشت.

گوادر در مقابل چابهار

در این میان قابل پیش‌بینی بود که چین نیز به سرمایه‌گذاری در این قسمت از منطقه آسیا روی خوش نشان دهد و قرارداد «کریدور اقتصادی چین-پاکستان» را بست و ۶۲ میلیارد دلار در بندر گوادر پاکستان که به بندرچابهار نزدیک است سرمایه‌گذاری و به سرعت عملیاتی کرد که چندصد برابر سرمایه‌گذاری هند در بندر ایرانی است. بندر چابهار حدود ۱۴۰ کیلومتر با بندر گوادر فاصله دارد که می‌توانست برای هند این قابلیت را ایجاد کند تا از نفوذ بیش از حد چین به سمت کشورهای عربی جلوگیری کند و توان آنها را در منطقه بالا ببرد.

چین در یک برنامه بلندمدت از سال ۱۳۹۴، یک سرمایه‌گذاری ۴۵ میلیارد دلاری در بندر گوادر پاکستان شروع کرد و قرار است در یک برنامه ۳۰ ساله ترانزیت کالا از این بندر را به ۴۰۰ میلیون تن کالا در سال برساند، در حالی که هدف هند در برنامه‌ریزی ۱۰ ساله خود در بندر چابهار تنها ۸۰ میلیون تن کالا در سال است.

جهانی که تغییر کرد

از دو سال پیش که فضای جهان و به‌خصوص خاورمیانه تغییر کرد و روسیه به جنگ اوکراین رفت و اسرائیل به خاک غزه و سپس ایران حمله برد، این انتظار می‌رفت که دولت آمریکا نیز تحریم‌ها علیه ایران را گسترده‌تر کند و بندر چابهار نیز از این تصمیم در امان نباشد.

جالب آنکه در اردیبهشت سال گذشته که دولت ترامپ به نهادهایی که در معاملات تجاری با ایران شرکت می‌کنند هشدار داده بود که با خطر احتمالی تحریم‌ها مواجه خواهند شد، سفیر ایران در هند، گفته بود اهمیت هند مانع از اعمال تحریم‌های هر کشوری علیه این کشور به دلیل همکاری با ایران می‌شود.

ایرج الهی در گفت‌وگو با «هندوستان تایمز» گفته بود که هرگونه تحریم ایالات متحده به منافع تجاری بسیاری از کشورهایی که به چابهار به عنوان یک مرکز ترانزیتی نگاه می‌کنند، آسیب می‌رساند.

چالش جدید شرکت‌ها در هند

۳۰ شهریور - دنیای اقتصاد

صنعت فناوری اطلاعات هند هشدار داد که افزایش ۱۰۰ هزار دلاری هزینه سالانه ویزای B۱H- آمریکا می‌تواند عملیات شرکت‌های هندی در این کشور را مختل کند.

به گزارش ناسکام (Nasscom)، که نماینده صنعت ۲۸۳ میلیارد دلاری خدمات فناوری و برون‌سپاری هند است، اجرای ناگهانی این سیاست باعث ایجاد «عدم اطمینان قابل توجه» برای کسب‌وکارها، متخصصان و دانشجویان در سطح جهانی می‌شود. این سازمان تاکید کرد که هزینه جدید می‌تواند بر پروژه‌های در حال اجرای شرکت‌های فناوری هندی در آمریکا اثر منفی بگذارد و «اثر موجی» روی اکوسیستم نوآوری و بازار کار جهانی داشته باشد.

اعلام ناگهانی این سیاست، واکنش شرکت‌های بزرگ آمریکایی مانند مایکروسافت، آمازون و جی‌پی‌مورگان را به دنبال داشت؛ این شرکت‌ها از دارندگان ویزای B۱H- خواستند یا در آمریکا بمانند یا سریعاً بازگردند. کاخ سفید اعلام کرده است که این اقدام بخشی از تلاش‌ها برای بازنگری در سیستم ویزای موقت کارگری آمریکا است و تلاش دولت برای محدود سازی برخی انواع مهاجرت قانونی به شمار می‌آید.

ناسیوم هشدار داد که هزینه اضافی اعمال‌شده برای شرکت‌ها نیازمند «تعدیل در برنامه‌های عملیاتی» خواهد بود و ممکن است بر جریان نیروی کار و پروژه‌های فناورانه تاثیرگذار باشد.

نخست‌وزیر هند خطاب به مردم: محصولات خارجی را کنار بگذارید

۳۱ شهریور - مهر

نخست‌وزیر هند از مردم کشورش درخواست کرد که استفاده از محصولات خارجی را متوقف کنند.

«نارندرا مودی»، نخست‌وزیر هند از مردم کشورش خواست تا در بحبوحه تنش‌های تجاری با آمریکا، استفاده از محصولات خارجی را متوقف کرده و به محصولات داخلی تکیه کنند.

وی در سخنرانی روز یکشنبه خود خطاب به مردم این کشور پیش از اجرای طرح بزرگ کاهش مالیات مصرف‌کننده در روز دوشنبه گفت: بسیاری از محصولاتی که روزانه استفاده می‌کنیم، ساخت خارج هستند، اما از آن‌ها آگاهی نداریم. ما باید این محصولات را کنار بگذاریم.

مودی همچنین از مغازه‌داران خواست تا بر فروش محصولات ساخت هند تمرکز کنند، زیرا این امر رشد اقتصادی کشور را افزایش می‌دهد.

این اظهارات نخست‌وزیر هند در حالی مطرح شده است که دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا تعرفه ۵۰ درصدی بر کالاهای وارداتی از هند وضع کرده است.

دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا روز چهارشنبه پنجم شهریور ماه برای بیشتر کالاهای وارداتی از هند تعرفه ۵۰ درصدی اعمال کرد تا تهدید خود برای مجازات یکی از بزرگ‌ترین اقتصادهای جهان به دلیل خرید نفت ارزان از روسیه را عملی کند.

ترامپ از زمان روی کار آمدن، تعرفه‌های گمرکی علیه بسیاری از کشورهای جهان را به طور چشمگیری افزایش داده و این امر منجر به تنش در روابط واشنگتن با این کشورها شده است.

" پایان "